Lietas Nr. 11221149113
Lietas arhīva Nr. K37-0027-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2015.gada 9.jūnijā.

Tukuma rajona tiesa,
tiesnese R.Bruce,
piedaloties Jelgavas prokuratūras prokuroram A.Eglem,
zvērinātiem advokātiem G.Barakam, I.Sandleram
atklātā tiesas sēdē 2015.gada 5.,9.jūnijā izskatīja krimināllietu, kurā pēc Krimināllikuma 231.panta otrās daļas apsūdzēts /pers.B/, personas kods /personas kods/.

Tiesa tiesas izmeklēšanā k o n s t a t ē j a :

Apsūdzētais /pers.B/ izdarīja rupju sabiedriskā miera traucēšanu, kas izpaudās acīmredzamā necieņā pret sabiedrību un bezkaunībā, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas, traucējot cilvēku mieru (huligānismu), kas saistīts ar miesas bojājumu nodarīšanu cietušajam un ar mantas bojāšanu, šādos apstākļos:

2013. gada 4. augustā ap plkst. 00.15, pirmstiesas kriminālprocesā precīzi nenoskaidrotā laikā, /pers.B/, alkohola ietekmē, rupji traucējot sabiedrisko mieru, kas izpaudās acīmredzamā necieņā pret sabiedrību un bezkaunībā, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas, citu personu klātbūtnē, sabiedriskā vietā Jelgavā, Akadēmijas ielā pie dzīvojamās ēkas Nr. 22, bez ieganstа, aiz huligāniskām tieksmēm, tīši aizskaroši, lamājoties necenzētiem vārdiem, vērsās pret /pers. D/, kurš tobrīd pārvietojās ar velosipēdu Jelgavā pa Akadēmijas ielu, virzienā no /adrese/ pusi, paužot atklātu, cinisku sabiedrisko interešu nonievāšanu, nostādot tām pretī savas personiskās intereses. /pers.B/satvēra /pers. D/ aiz virsdrēbēm un vienu reizi ar dūri tīši iesita /pers. D/ pa galvu, kā rezultātā /pers. D/ nokrita no velosipēda un ar dažādām ķermeņa daļām atsitās pret asfalta segumu un ieguva miesas bojājumus: nobrāzumi abu ceļu rajonos, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi maznozīmīgiem miesas bojājumiem. Pēc tam /pers.B/ ne mazāk kā divas reizes pacēla no zemes /pers. D/ piederošo velosipēdu „ROCK MACHINE" tumši zilā krāsā Ls 100 vērtībā jeb 142.29*euro*(pēc kursa 1*euro* =0.702804 Ls) un tīši meta to pret asfalta segumu, tādejādi bojājot velosipēdu. Tad /pers.B/pienāca pie /pers. D/, kurš tobrīd gulēja uz asfalta seguma, lamāja /pers. D/ necenzētiem vārdiem, ar rokām satvēra /pers. D/ aiz virsdrēbēm plecu rajonā, vairākas reizes nedaudz piecēla /pers. D/ no zemes un pēc tam tīši meta /pers. D/ ar muguras daļu pret asfalta segumu, nodarot fiziskas sāpes. Pēc kā /pers. D/ mēģināja atbrīvoties no /pers.B/ satvēriena un aizbēgt. Taču /pers.B/ar rokām satvēra /pers. D/ aiz virsdrēbēm no muguras puses apkakles rajonā tik spēcīgi, ka /pers. D/ bija grūti elpot, tādējādi neļaujot /pers.D/ brīvi pārvietoties. To redzot, pie /pers.B/ vērsās /pers.I/ un /pers. H/, pierasot /pers.B/ nekavējoties pārtraukt huligāniskās darbības un /pers. D/ aizskaršanu. Tad /pers.B/ novērsās no /pers. D/ un devās pie /pers. I/ un /pers.H/, kuri tobrīd sēdēja uz soliņa pie /Nosaukums A/ boulinga centra un atpūtās, bet /pers. D/ piecēlās kājās un aizbēga, lai par notikušo paziņotu policijai. Turpinot huligāniskās darbības, /pers.B/, tīši aizskaroši, lamājoties necenzētiem vārdiem, vērsās pret /pers. I/ un /pers. H/ kā personām, kuras vērsās pret sabiedriskās kārtības pārkāpšanu, un vienu reizi ar plaukstas ārējo pusi tīši iesita /pers. I/ pa seju lūpas rajonā, nodarot fiziskas sāpes un miesas bojājumus. /pers. H/ aizrādīja /pers.B/ par huligānisku uzvedību un lūdza pārtraukt aizskart /pers. I/, tad /pers.B/ tīši, aizskaroši mēģināja vērsties pret /pers. H/. Taču, kad /pers. I/ par to /pers.B/ aizrādīja, tad /pers.B/ novērsās no /pers. H/ un atgriezās pie /pers. I/.

Ar savām darbībām /pers.B/ rupji traucēja sabiedrisko mieru, kas izpaudās acīmredzamā necieņā pret sabiedrību un bezkaunībā, ignorēja vispārpieņemtās uzvedības normas, tādejādi ar savu rīcību paužot necieņu pret sabiedrību un bezkaunību, traucējot cietušā un citu personu mieru. Turklāt, apsūdzētais cietušajam /pers. D/ nodarīja miesas bojājumus: nobrāzumus abu ceļu rajonos, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi maznozīmīgiem miesas bojājumiem un bojāja cietušajam /pers. D/ piederošo mantu kopvērtībā Ls 100 vērtībā, jeb 142.29*euro*.

Ar šādām darbībām /pers.B/ izdarīja Krimināllikuma 231.panta otrajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Apsūdzētā /pers.B/ vaina viņam inkriminētajās darbībās ir pilnīgi pierādīta ar sekojošiem pierādījumiem:

Ar izrakstu no Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes KPB operatīvās vadības nodaļas saņemtās informācijas reģistrācijas grāmatas pierādīts, ka 2013.gada naktī no 3. uz 4.augustu plkst. 00:47 saņemts izsaukums no personas vārdā /pers.D/uz tālruņa numuru 112 par to, ka /adrese/, pie "Statoil" konflikts ar automašīnas vadītāju. Žurnālā reģistrēts, ka izbraucot plkst. 00:52 notikumu vietā neviena nebija. (l.sējums, lietas 17.1apa)

Ar cietušā /pers. D/ iesniegumu policijai pierādīts, ka 2013.gada 4.augustā ap plkst. 15:07 cietušais vērsies Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jelgavas iecirknī ar iesniegumu ar pret viņu vērstajām prettiesiskajām darbībām. Iesniegumā norādīts, ka 2013.gada 4.augustā ap plkst. 00:15 viņš ar velosipēdu devās no garāžas Cepļu ielā uz dzīves vietu /adrese/. Kad brauca pa Akadēmijas ielu, bija pietuvojies krustojumam ar /adrese/ ielu, virzienā uz centra pusi. Brauca pa gājēju ietvi un ievēroja, ka uz tās, blakus veikalam, stāv vieglā automašīna /TL marka/ un pie tās vīrietis, pie kreisās puses aizmugurējām durvīm. Kad piebrauca pie minētās automašīnas aizmugures, pilnībā apstājās un gribēja minēto automašīnu apbraukt pa labo pusi, pa Akadēmijas ielu. Tanī brīdī vīrietis, kurš stāvēja pie automašīnas, sagrāba viņu aiz virsdrēbēm un ar rokas dūri iesita viņam galvas rajonā, pēc kā cietušais nokritis zemē. Velosipēdu vīrietis aizmeta uz ceļa uz Akadēmijas ielas. Pēc tam vīrietis sagrāba viņu aiz virsdrēbēm apkakles rajonā tā, ka viņam bija smagi elpot. Garāmejošie cilvēki sāka skaļā balsī aizrādīt, lai vīrietis laiž viņu vaļā, pēc kā vīrietis viņu palaida un izskatījās, ka viņš grib uzbrukt citiem garāmgājējiem. Atbrīvojies no vīrieša cietušais skrējis uz blakus esošo DUS "Statoil" un tajā brīdī no automašīnas vadītāja vietas izkāpa vēl viens vīrietis, kurš centās viņu aizkavēt, notverot viņu aiz virsjakas, bet viņš izrāvās un aizskrēja uz DUS "Statoil", lai izsauktu policiju. Viņam nezināmu apstākļu dēļ policija neieradās.

Iesniegumā norādīts, ka policijai par minēto faktu ziņojis informācijai, lai tiktu noskaidrotas personas, kuras viņam uzbruka un ar viņām tiktu veiktas audzinoša rakstura pārrunas. Kriminālprocesa uzsākšanu nevēlējies un atteicies no ekspertīzes. Automašīnas /TL marka/ numurs /TL numurs/.(l. sējums, lietas 7.lapa.)

Ar CSDD informāciju par transportlīdzekli pierādīts, ka automašīna /TL marka/ 520 gaiši zaļā krāsā ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ reģistrēta uz /pers.B/vārda. 2013.gada 12.aprīlī automašīna noņemta no uzskaites. (l. sējums lietas 15 - 16.1apa)

Tiesa nepiešķir ticamību iesnieguma saturā norādītajam, ka cietušais nav vēlējies kriminālprocesa uzsākšanu un atteicies no ekspertīzes tādēļ, ka

cietušā faktiskās darbības pēc iesnieguma noformēšanas bija pilnīgi pretējas. Pretēji iesniegumā norādītajām, ka cietušais nevēlās kriminālprocesa uzsākšanu un atteicies no miesas bojājumu ekspertīzes, ko cietušais noliedza tiesas sēdē un liecināja, ka tā nav policijā izteicies, šajā pašā dienā cietušais vērsies pie ārsta, kurš cietušo apskatīja un aprakstīja miesas bojājumus, nozīmēja rentgenu galvai. Tiesas ieskatā, policijas darbinieks /pers. L/, kurš iesniegumu pieņēma pilnvērtīgi neizskaidroja cietušajam procesuālo kārtību un viņa tiesības , cietušais neizlasīja iesnieguma saturu, paļaujoties uz policijas darbinieka kompetenci, kas noveda pie neprecīza iesnieguma tapšanas.

Kā noskaidrots tiesas izmeklēšanā, secinot, ka pēc iesnieguma nekādas darbības kriminālprocesā nenotiek, cietušais telefoniski sūdzējās policijas vadībai un minētā iemesla dēļ no cietušā /pers. D/ 2013.gada 24.septembrī pieņemts paskaidrojums, kurā norādīts, ka viņš vēlās, lai par viņa piekaušanu tiktu uzsākts kriminālprocess un vainīgās personas, kuras viņam uzbruka, tiktu sauktas pie likumā paredzētās atbildības. Paskaidrojumā norādīts, ka 4.augustā vērsies pēc palīdzības Jelgavas pilsētas slimnīcā, jo jutās slikti un viņam tika konstatēts galvas sasitums, labās plaukstas sasitums un nobrāzumi. Šīs traumas guva naktī uz 4.augustu Jelgavā Akadēmijas ielā, kad viņam uzbruka vīrieši, kuri izkāpa no automašīnas /TL marka/ v/n /TL numurs/. Traumas guva gan no tā, ka viens no vīriešiem viņam iesita ar dūri pa galvu, gan no tā, ka pēc tam nokrita zemē un atsitās pret asfaltu. Vēlāk no paziņas uzzināja ka to, kurš viņam iesita sauc /pers.B/un viņš strādā Jelgavas policijā./pers.B/bija arī tas, kurš viņa velosipēdu tīši ne mazāk kā divas reizes svieda pret zemi, kā rezultātā velosipēdam salauztas vairākas detaļas. Ar velosipēda sabojāšanu nodarīts materiālais zaudējumus aptuveni Ls 100,- apmērā. Cietušais savā paskaidrojumā lūdzis, lai tiktu nozīmēta tiesu medicīniskā ekspertīze un iesniedzis policijā Jelgavas slimnīcas izrakstu un rentgena kabineta izrakstu. Viņa piekaušanu redzēja vīrietis un sieviete, kuri atradās netālu un pēc notikušā vīrietis pateica, ka viņu sauc /pers.I/ un nosauca savu telefona numuru /numurs/, kā arī teica, ka ir gatavs liecināt par redzēto. Neatceras kā sauc sievieti, bet varētu būt /pers.H/ Par piekaušanu viņam radīts morālais kaitējums, ko novērtē Ls 500,- apmērā. (1.sējums lietas 9. lapa)

Ar cietušā /pers. D/ liecību pierādīts, ka 2013.gada 4.augustā ap plkst. 00:15 ar savu velosipēdu devās no savas garāžas Cepļu ielā uz faktisko dzīves vietu /adrese/. Braucot pa Akadēmijas ielu, vienvirziena ielu, tuvojoties pie krustojuma ar /adrese/ ielu, pa gājēju ietves kreiso pusi, pamanīja ka daļēji uz gājēju ietves un daļēji uz braucamā ceļa atrodas vieglā automašīna /TL marka/, ar valsts numuru /TL numurs/ un pie tās no kreisās puses, starp automašīnu un dzīvojamo māju, aizmugurējām durvīm stāv vīrietis. Apbraukt šo mašīnu nebija iespējams pa gājēju ietvi, jo mašīna bija novietota tuvu dzīvojamai mājai, tāpēc nolēma to apbraukt pa braucamo ceļu, Akadēmijas ielu. Bija piebraucis diezgan tuvu automašīnai, jo pa gājēju ietvi brauca diezgan ātri un ieraugot automašīnu priekšā, piebremzēja un pa labo pusi nolēma to apbraukt. Automašīna /TL marka/ bija novietota pie aizliedzošās zīmes "Apstāties un stāvēt aizliegts". To, kā bremzēja, dzirdēja apsūdzētais, kas stāvēja pie automašīnas /TL marka/. Kad viņš apstājās, apsūdzētais pēkšņi iesita viņam ar rokas dūri galvas rajonā, pa kreiso pusi, tad sagrāba viņu aiz virsdrēbēm un nogrūda viņu no velosipēda, no kā viņš nokrita uz asfalta. Mugurā viņam bija mugursoma. Tad apsūdzētais pacēla velosipēdu un divas reizes to meta pret asfaltu, pēc tam piegāja pie viņa. Apsūdzētais, bija iereibis un agresīvi noskaņots. Pats tajā brīdī atradās guļus uz asfalta. Apsūdzētais sagrābjot viņu aiz virsdrēbēm, paņēma aiz pleciem un nedaudz pacēla augšā no zemes un atkal meta pret asfaltu. Viņš nokrita ar muguras, pret asfaltu. Tā apsūdzētais darīja vēl vienu reizi, bet viņš mēģināja izrauties, tomēr neiznāca. Mēģināja aizbēgt no apsūdzētā, bet nepaspēja piecelties, kā apsūdzētais atkal saķēra cietušo aiz virsdrēbēm, apkakles rajonā, no mugurpuses tā, ka viņam bija grūti elpot, sāka žņaugt, likās, ka tūlīt zaudēs samaņu. Viņš apsūdzētajam krievu valodā teica:" ko tu dari!", bet apsūdzētais nereaģēja. Cilvēki, kas sēdēja ceļa pretējā pusē, sāka skaļi kliegt lai apsūdzētais palaiž cietušo vaļā un tad apsūdzētais viņu palaida un aizskrēja pie tiem cilvēkiem, kuri kliedza. Cietušais ieraudzīja, ka apsūdzētais pieskrēja pie diviem cilvēkiem skvērā,–/pers.I/ un /pers.H/. Izmantojot šo apstākli, viņš skrēja projām, uz DUS Statoil pusi, ar mērķi izsaukt policiju. Viņa velosipēds un mugursoma palika turpat, uz ceļa. Zvanīja uz 112 un teica, ka automašīna notriekusi velosipēdistu, jo uzskatīja, ka policija ātrāk reaģēs uz izsaukumu. Zvanīja pēc brīža uz 112 atkārtoti, arī no sava mobilā telefona /numurs/, teica, ka noticis uzbrukums vai kautiņš, uztraukumā vairs īsti neatceras ko tieši teica. Kad redzēja, ka automašīna aizbrauc, tad aizgāja atpakaļ pēc velosipēda un mugursomas, kuri jau metējās uz ietves. Policiju palika gaidīt pretī notikuma vietai, minūtes 20, bet tā neatbrauca. Toties garām vēlreiz nobrauca apsūdzētā automašīna /TL marka/, bet viņu nepamanīja. Viņš skvērā ievēroja /pers.H/ un /pers.I/, kuri sēdēja uz sola, netālu no boulinga centra /Nosaukums A/, netālu no „Statoil" un nebija aizgājuši projām. Piegāja pie viņiem un jautāja, vai viņi redzēja kas notika. /pers.I/ pateica kā viņu sauc un to, ka viņš redzējis kā cietušo piekāva, pie tam, viņš teica ka tas pats vīrietis viņu arī piekāva. Izteicās, ka viņa dēļ arī viņu piekāva. /pers.I/viņš bija iesitis kreisās acs rajonā. Redzēja, ka /pers.I/ pamazām saka veidoties hematoma kreisajā pusē, zem acs. /pers.I/ bija kopā ar /pers.H/, kura arī visu redzēja un teica, ka var visu apliecināt. Apmainījās telefoniem.

Uzbrukumā viņam tika nodarīti miesas bojājumi, kurus piefiksēja vēršoties 2013.gada 04.augustā Jelgavas pilsētas slimnīcā. Tika konstatēti sekojoši miesas bojājumi: galvas sasitums, labās plaukstas sasitumi un nobrāzums. Traumas guva gan no tā, ka apsūdzētais iesita ar dūri pa galvu, gan no tā, ka viņu vairākas reizes meta pret asfaltu ar muguru un viņš atsitās pret asfaltu. Pēc notikušā viņam reiba galva un bija nelabi. Ievēroja automašīnas numuru un stāstot saviem draugiem par notikušo, kāds bija izteicies, ka ar šo mašīnu brauc /pers.B/, kurš strādā Jelgavas policijas iecirknī, šo faktu arī vēlāk apstiprināja Jelgavas policijas iecirknī, kad rakstīja iesniegumu. Par notikušo stāstīja savam draugam /pers. P/, kurš ieteica doties pie ārsta un aizgāja līdzi arī uz policiju, lai uzrakstītu iesniegumu. Mājās pēc notikušā sievai neko neteica, jo negribēja viņu satraukt. Apskatīja savu velosipēdu un pamanīja, ka velosipēda priekšējā un aizmugures riepas nedaudz ieliektas. Pēc notikušā ar rokām iztaisnoja tās, tāpēc ar velosipēdu bija iespējams pabraukt. Velosipēds ir ļoti vērtīgs, jo aizraujas ar viņa uzlabošanu, tajā ir ieguldīti lieli līdzekļi un paša izgudroti uzlabojumi, varētu būt, ka viņa vērtība nav nosakāma, jo tāds ir tikai viens. Velosipēda stūres labajam rokturim bija nobrāzta gumija, sēdeklim labajā pusē bija nobrāzums, bija saplīsis priekšējais dubļu aizsargs. Bija nokritusi velosipēda ķēde, kuru novietoja vietā un devās mājās. No /adrese/ līdz viņa mājai ir aptuveni viens kilometrs. Mājās velosipēdu novietoja pagrabā. Viņam ir pieejamas dažādas velosipēda detaļas, kuras izmantoja remontam, tās iegādātas iepriekš dažādos laika periodā. Pēc notikušā velosipēdu laboja-izlīdzināja riepas, nolika vietā aizmugures dubļu aizsargu, kurš bija nedaudz ieliekts, noregulēja riteņa ātrumus.

Apsūdzētā prettiesiskās rīcības dēļ, viņam nodarīti miesas bojājumi un morāls kaitējums. Prasa, lai vainīgais atlīdzina morālā kaitējumu 711,44 *euro*(500,-Ls) apmērā, mantisko kaitējumu, kas izpaudās kā velosipēda bojāšana, 142,29 *euro*(100 Ls) apmērā, izdevumus, kas bija saistīti ar juridiskās palīdzības sniegšanu viņam kriminālprocesā,- 484 *euro* apmērā.

Ar SIA „Jelgavas pilsētas slimnīca" rentgena kabineta rezultātiem un ambulatorās pacienta medicīniskās kartes izrakstu par /pers. D/ pierādīts, ka cietušajam konstatēti ne tikai apsūdzībā minētie miesas bojājumi, bet vēl labās plaukstas sasitums un galvas sasitums. (l. sējums, lietas 22 -23. lapa)

Ar tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumu Nr. 276 pierādīts, ka 2013.gada 24.septembrī /pers. D/ konstatēti sekojoši miesas bojājumi: nobrāzumi abu ceļu rajonos. Šie miesas bojājumi varēja rasties 2013.gada 4.augustā cietu-trulu priekšmetu iedarbībā, lēmumā minētajos apstākļos, tajā skaitā krītot uz asfalta segumu. Pēc sava rakstura minētie miesas bojājumi pieskaitāmi maznozīmīgiem miesas bojājumiem. (l. sējums, lietas 21., 24.1apa)

Tiesas ieskatā, tiesu- medicīniskā ekspertīze nav sniegusi vērtējumu visiem miesas bojājumiem, kuri konstatēti slimnīcas uzņemšanas nodaļā, nav sniegts vērtējums par galvas sasitumu, labās plaukstas sasitumu, lai gan atzinuma ievaddaļā tas norādīts. Tomēr, tā kā ne apsūdzība, ne aizstāvība nelūdza papildus medicīniskās ekspertīzes nozīmēšanu un tiesai pēc savas iniciatīvas, piedaloties apsūdzētā aizstāvim, cietušā pārstāvim un prokuroram, nav tiesību pašai iesaistīties pierādījumu vākšanā, apsūdzībā ir konstatējami tie miesas bojājumi kādi norādīti eksperta atzinumā.

Ar apskates protokolu un fototabulu pierādīts, ka velosipēds „ROCK MACHINE", tumši zilā krāsā. Vizuāli velosipēds labā tehniskā stāvoklī. Velosipēdam bojāts priekšējais dubļu aizsargs, sēdekļa labajā pusē ir nobrāzta gumija ar nelielu caurumu. Velosipēda labajā pusē rokturim neliels nobrāzums. Uz stūres bremžu nodalījuma labajā pusē neliels skrāpējums. (l. sējums, lietas 49 - 58.lapa)

Atbilstoši izrakstam no policijas iecirkņa informācijas žurnāla izriet, ka cietušais telefoniski ziņojis par notikušo uz tālruni 112 , naktī uz 2013.gada 4. augustu pulksten 0.47, norādot uz konfliktu ar automašīnas vadītāju /adrese/, pie DUS „Statoil".

Lietas materiāli norāda, ka prettiesiskās darbības notikušas, /adrese/, ne pie DUS „Statoil". Acīmredzot satraukumā, par kuru cietušais liecināja arī tiesas sēdē, viņš nav nosaucis precīzu notikuma vietu un šī iemesla dēļ policiju nesagaidīja. Tomēr ierakstam ir būtiska nozīme lietā, kā pierādījumam, jo tas apliecina, ka konflikts ir bijis ar automašīnas vadītāju, par kādu tobrīd cietušais uzskatīja apsūdzēto.

2013.gada 20.septembrī VP ZRP Jelgavas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektori Valsts amatpersona un /pers. S/ sastādījuši ziņojumus, kuros norādīts, ka 2013.gada 4.augustā dežūrējot operatīvās grupas sastāvā, plkst. 00:47 VP ZRP Jelgavas iecirkņa operatīvās vadības nodaļā saņemts telefonisks pieteikums par to, ka /adrese/, pie DUS "Statoil" atrodas vīrietis, kuram ir nodarīti miesas bojājumi. Uz augstāk minēto adresi kopā ar VP ZRP Jelgavas iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas vecāko inspektori Valsts amatpersona izbrauca plkst. 00:52, taču ne pie DUS "Statoil", ne tās apkārtnē neviena persona konstatēta netika. Par radušos situāciju tika informēti OVN darbinieki un izteikts lūgums sazināties telefoniski ar pieteicēju, lai precizētu pieteicēja atrašanās vietu. Pēc neilga laika atzvanīja OVN darbinieki, kuri informēja, ka pieteicēju sazvanīt neizdodas.(1. sējums, lietas lapa 18.,19)

Ar protokolu par cietušā /pers. D/ liecību pārbaudi uz vietas un sastādīto fototabulu pierādīts, ka cietušais norādījis vietu, kur viņam tika nodarīti miesas bojājumi un sabojāts velosipēds,- /adrese/ pie veikala "Alkomarts". Aptuveni 2 metrus no krustojuma ar /adrese/ un Akadēmijas ielu cietušais norāda, ka automašīna /TL marka/ bija novietota pirms zīmes "Gājēju pāreja" apmēram 1 metra attālumā no veikala "Alkomart" Akadēmijas ielā. Pretī veikalam "Alkomart" starp gājēju ietvi un braucamo vienvirziena ceļa daļu cietušais norāda, ka /pers.B/ viņam iesita pa seju ar dūri, pēc kā turpināja sišanu. Cietušais norāda vietu, kur sēdēja puisis un meitene, kuri kliedza un lūdza, lai pārtrauc sišanu. Cietušais norāda virzienu, kurā pēc tam aizbrauca automašīna /TL marka/, kā arī norāda uz vietu, kur viņš zvanīja uz numuru 112 policijai DUS "Statoil" teritorijā /adrese/. (l. sējums, lietas 60 - 72.1apa)

Ar protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām pierādīts, ka cietušais /pers. D/ norāda uz fotogrāfiju Nr. 3. ,/pers.B/ attēlu un liecina, ka uzrādīto personu atpazinis pēc ārējām pazīmēm kā personu, kurš 2013.gada 4.augustā plkst. 00:/adrese/ nodarīja viņam miesas bojājumus un sabojāja velosipēdu. (l. sējums lietas 32 - 33.1apa) Savukārt, no protokolā par liecinieka /pers. T/ uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām izriet, ka cietušais /pers. D/ nevienā no uzrādītajām personām neatpazina personu, kas viņam nodarījis miesas bojājumus. (2.sējums, lietas 24 - 25.lapa)

Tiesas ieskatā minētie personu atpazīšanas pēc fotogrāfijām protokoli pārliecinoši apliecina, ka cietušajam /pers.D/ uzbruka tieši apsūdzētais /pers.B/, nevis liecinieks /pers. T/, kura parādīšanās liecinieka statusā konstatējama jau pēc lietas materiālu nodošanas turpmākai izmeklēšanai VP IDB PIN vecākās inspektorei Valsts amatpersona.

Apstāklim, ka uzrādīšana atpazīšanai notikusi pēc fotogrāfijām, konkrētajā gadījumā nav izšķirošas nozīmes, jo par apsūdzētā darbībām liecinājušas un viņu atpazinušas arī citas lietā nopratinātās personas, turklāt arī apsūdzētais neapstrīd to, ka atradies konkrētajā laikā notikuma vietā. No tiesas izmeklēšanā iegūtajiem pierādījumiem izriet, ka cietušais līdz noziedzīgā nodarījuma brīdim nav pazinis ne apsūdzēto, ne liecinieku /pers. T/, kas tiesā vieš pārliecību, ka nav pamata apšaubīt cietušā liecības, kura no personām viņam uzbruka. Bez tam, ja apsūdzētā liecības šajā daļā būtu patiesas, tad savos pirmajos paskaidrojumos viņam jau bija jānorāda par liecinieka /pers. T/ esamību notikuma vietā, turklāt apsūdzētais noliedz, ka būtu reibuma stāvoklī, kas varētu būt par iemeslu /pers. T/ neatpazīšanai, ja viņš notikuma vietā būtu bijis. Pārliecību par /pers.T/ liecību nepatiesumu tiesā vieš arī tas apstāklis, ka apsūdzētais pazīst /pers. T/ personīgi, turklāt tajā vakarā ņēma dalību svinībās /pers. T/ tēva mājās. Arī liecinieki /pers.Z/, /pers.K/, /pers.N/ pirmajos paskaidrojumos nav minējuši, ka /pers. T/ būtu notikuma vietā, lai gan no viņu paskaidrojumiem izriet, ka atradušies konflikta tiešā tuvumā.

Ar liecinieces /pers. H/ liecību pierādīts, ka /pers.D/ iepazina tikai nesen, bet agrāk viņu redzēja, jo viņš ir draudzenes brālēns. 2013.g. 4.augustā Jelgavā, Akadēmijas un /adrese/ ielu krustojumā aptuveni pulksten 00:15 kopā ar paziņu /pers. I/ sēdēja uz soliņa pie bijušā boulinga centra /Nosaukums A/, Akadēmijas 21. Soliņš atrodas aptuveni 10 metru attālumā no ceļa. Pamanīja, ka Akadēmijas ielā, centra virzienā (Akadēmijas iela ir vienvirziena iela) brauc automašīna. Pamanīja, ka aiz mašīnas brauc velosipēdists, aptuveni 5 metru attālumā, precīzi pateikt nevar. Pēc tam pamanīja, ka automašīna pēkšņi apstājas pie veikala "Alkomart", neaizbraucot līdz gājēju pārejai. Precīzi atceras, kā no pasažieru aizmugurējā sēdekļa izkāpa pilnīgas miesas būves vīrietis, tagad zina, ka tas bija apsūdzētais /pers.B/. Redzēja, ka velosipēdists tajā laikā arī apstājās, apsūdzētais no automašīnas pienāca viņam klāt, nometa cietušo no velosipēda un sita viņu. Velosipēdists nokrita, bet apsūdzētais turpināja viņu sist ar kājām un rokām, precīzi nezina kur viņš varēja trāpīt cietušajam, pa kuru ķermeņa daļu. Velosipēdists gulēja uz braucamās daļas, tuvāk ietvei, kreisajā pusē. Pēc tam apsūdzētais paņēmis viņa velosipēdu un vairākas reizes cēla to augšā un meta uz ceļa. Apsūdzētais acīmredzami bija alkohola reibumā. Viņš lamājās necenzētiem vārdiem, viņa kustības bija neprecīzas, viņš stipri šūpojās, runa bija palēnināta. Redzēja, ka no mašīnas izkāpa vēl divi cilvēki, viņi konfliktā neiesaistījās, bet arī necentās kaut kā pierunāt apsūdzēto apstāties. Pamanīja, ka apsūdzētais sit cietušo arvien stiprāk un stiprāk, tādēļ viņa sāka kliegt un arī /pers.I/ izkliedza: "Beidz sist, ko tu dari! Tad apsūdzētais pārtrauca sist cietušo un pienāca pie viņiem. Pienākot viņš bez vārdiem ar dūri iesita /pers.I/ pa seju, lūpu rajonā. Ieraudzīja, ka /pers.I/ sāka asiņot lūpa. Šajā brīdī tuvāk apskatīja apsūdzēto, tādēļ labi atceras viņa seju. Viņa apsūdzētajam aizrādīja, teica, ko viņš dara, tad apsūdzētais pavērsās pret viņu. Bet viņa pagāja tālāk, izvilka telefonu un teica, ka sauks policiju. Apsūdzētais devās uz automašīnu un aizbrauca. Puiši, kuri stāvēja pie mašīnas, nekā nereaģēja uz notiekošo, tikai vēroja. Pēc tam vīrietis atgriezās pie mašīnas un iekāpis tajā un visi aizbrauca pa Akadēmijas ielu. Neredzēja, kas notika ar velosipēdistu tajā brīdī, kad apsūdzētais pienāca viņiem klāt. Pāris minūtes pēc tam, kad apsūdzētais kopā ar citiem vīriešiem aizbrauca ar mašīnu, pie viņiem pienāca velosipēdists. Atpazina velosipēdistu, tas bija /pers. D/, kurš pateicās /pers.I/ par to, ka viņš ar savu kliedzienu apturēja notikušo. /pers.D/ nebija pazīstams ar /pers.I/, bet viņu atpazina un sasveicinājās. /pers.D/ pateica, ka viņš braucis no darba, nevienu neaiztiekot, bet pēkšņi apstājās automašīna un viens nepazīstamais vīrietis no mašīnas viņu vienkārši , ne par ko ir piekāvis./pers.D/viņu klātbūtnē vairākas reizes zvanīja policijai, bet policija neatbrauca, jo ar /pers.D/runāja vēl aptuveni 15 minūtes, bet pēc tam, kad /pers.D/ aizgāja, viņa un /pers.I/sēdēja vēl aptuveni 15 minūtes un par šo laiku policija nebija atbraukusi. Tad, kad apsūdzētais iesita /pers.I/ viņš stāvēja pavisam tuvu un varēja just alkohola smaku no šī vīrieša, piedzērusies seja, neadekvāta uzvedība, šūpojās, lamājās necenzēties vārdiem. /pers. D/ pienāca pie viņiem, viņa nepamanīja, vai viņam ir miesas bojājumi, toties viņa velosipēds bijis salauzts, riteņi bija salocīti un pārvietoties ar to nebija iespējams. Precīzi neatceras, kādā apģērbā bija /pers.D/, atceras, ka bija džinsi un tumšās krāsas augšējais apģērbs. Automašīnas modeli un numurus neredzēja. Pēc notikušā apmainījās ar telefoniem un viņa apliecināja, ka apstiprinās notikušo, ja būs nepieciešams. Ir izjutusi netiešu spiedienu no apsūdzētā paziņām. Viņai ieteica labi padomāt par to ko runā, pat izskanēja netieši draudi. Tad sākās apmelošana, stāstīja viņas draugiem, ka viņa ir narkomāne un vieglas uzvedības sieviete. Konkrēti bija pārsteigta par sava paziņas /pers.V/ uzvedību, viņš bija tas kas ieteica labi pārdomāt par to kā viss noticis un vai vainīgais tiešām ir apsūdzētais. Apgalvoja, ka viņš ir labi pazīstams ar apsūdzēto un viņa draugiem un ka viņi nekad neko tādu nevarēja izdarīt. Viņš lūdza, lai viņa atsauc savas liecības.

Ar protokolu par cietušā /pers. D/ uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām pierādīts, ka lieciniece /pers. H/ norādīja uz Nr. 3 un liecināja, ka šis cilvēks uz fotogrāfijas ir /pers. D/, kuru 2013.gada 4.augustā /adrese/ nepazīstams vīrietis nometa no velosipēda un sita ar kājām un rokām pa viņa ķermeni, kā arī vairākas reizes meta viņa velosipēdu pret zemi. (l. sējums, lietas 79 - 80.lapa, tulk.81- 82.1apa; 127-128.lapa)

Ar protokolu par Kaspara Joža uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām pierādīts, ka lieciniece /pers. H/ 2013.gada 1.novembrī norādot uz uzrādīto fotogrāfiju Nr. 1 personu liecina, ka atpazina jauno cilvēku pēc sejas vaibstiem, sejas formas, kā personu, kurš nometa /pers. D/ no velosipēda un izdarīja pa viņa ķermeni sitienus ar kāju un dūrēm, kā arī meta /pers. D/ velosipēdu pret asfaltu. Šis pats cilvēks arī iesita /pers. I//adrese/, netālu no veikala "Alkomart" 2013.gada 4.augusta naktī. (l.sējums, lietas 83 - 84.lapa, tulk.85 - 86.1apa; 129-130.lapa)

Tiesas ieskatā tas, ka apsūdzētā atpazīšana ir notikusi pēc fotogrāfijām nevis tieši uzrādot apsūdzēto lieciniecei, būtiski nav ietekmējusi to apstākli, ka lieciniece atpazīst apsūdzēto. Jau savos pirmajos paskaidrojumos un liecībās lieciniece precīzi raksturoja apsūdzētā ārieni un bija pārliecināta, ka viņu var atpazīt. Turklāt, par apsūdzētā darbībām liecinājušas un viņu atpazinušas arī citas lietā nopratinātās personas, arī apsūdzētais neapstrīd to, ka atradies konkrētajā laikā notikuma vietā.

Ar protokolu par liecinieka /pers. T/ uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām pierādīts, ka lieciniece /pers. H/ neatpazina nevienu no uzrādītajām personām, par kurām sniedza liecības kriminālietā par notikušo 2013.gada 4.augustā Jelgavā, Akadēmijas ielā.(2.sējums lietas 22 - 23.1apa)

Ar liecinieka /pers. I/ liecību pierādīts, ka 2013.gada 3.augustā vakarā, bija tumšs, pastaigājās ar /pers. H/. Apsēdās uz soliņa pie boulinga centra Crash. Netālu, gandrīz pretī Crash centram, tikai no citas ceļa puses atrodas veikals "Alkomart", /adrese/, /adrese/ un Akadēmijas ielu krustojumā. Ar /pers.H/ kādu laiku runājās, nevar pateikt, cik ilgi un cik precīzi bija pulkstenis. Pēc tam pievērsa uzmanību, ka Akadēmijas ielas pretējā pusē pie veikala "Alkomart", aptuveni 5 metru attālumā no krustojuma ar /adrese/ ielu atradās BMW markas automašīna, bet automašīnas valsts numurus nepamanīja, tumsā likās, ka automašīnas krāsa bija sudraba metāliska. Sadzirdēju, ka kāds kliedz un pamanīja, ka aiz automašīnas /TL marka/ no sāna puses notiek kaut kāda kustība un tajā brīdī ieraudzīja, ka uz ceļa izlidojis velosipēds, uz ietves no kreisās puses, bet pēc tam ieraudzīja, ka no automašīnas puses izskrēja /pers. D/, likās, ka viņam bija tumšas krāsas apģērbs un viņš devās velosipēda virzienā, bet viņu panāca apsūdzētais. Pamanīja, ka cietušais, kurš skrēja projām, pietupās un aizsedza seju ar rokām. Apsūdzētais, kurš viņu panāca, sāka viņam sist ar dūrēm vidukļa, galvas rajonā. Precīzi konkrēti nevar pateikt, kur tika izdarīti sitieni, jo redzēja notikušo aptuveni 15 metru attālumā un ārā bija tumšs, apgaismojums bija vājš. Pamanīja, ka blakus automašīnai /TL marka/ stāvēja vēl trīs cilvēki, kuri vēroja notiekošo. Sišana notika aptuveni minūti . Viņš nolēma palīdzēt puisim, kuram sit un uzkliedza: „Eu, ko tu dari? „Tad apsūdzētais kurš sita, pievērsās viņam un pārtraucot sist cietušo, devās viņa virzienā. Viņš ātrā solī pienāca viņam un /pers.H/ klāt. Apsūdzētais pienāca klāt ar agresiju pret viņu, kaut ko rupji pateica, bet pēc tam pateica: Eu, rudais!" Viņš pajautāja: „Vai tu mani pazīsti?" Apsūdzētais izteicās, ka kādreiz spēlējis kopā futbolu. Bet viņš tādu neatcerējās. Tad apsūdzētais pēkšņi ar rokas slidošu kustību, ar plaukstas ārējo pusi iesita pa lūpu. /pers.H/ tajā brīdī kliedza viņam: „Ko tu dari? Es tūlīt policiju izsaukšu!" Uz ko apsūdzētais novērsa uzmanību un neko nepasakot, devās pāri ceļam pie automašīnas /TL marka/, iekāpa automašīnā. Automašīna aizbrauca, tā nogriezās uz /adrese/ ielu, pa kreisi. Pēc brīža pie viņa un/pers.H/pienāca cietušais, kuru sākotnēji sita apsūdzētais. Atpazina viņā puisi, ar kuru mācījās vienā skolā, pazina viņu tikai vizuāli, zināja, ka skolā viņu sauca /pers.D/ /pers.H/ viņu pazina, bet personīgi nebija pazīstama ar viņu. Cietušais pastāstīja, ka brauca no darba un brauca garām /TL marka/ automašīnai, nejauši aizskāris automašīnas spoguli, kā dēļ viņu piekāvis puisis no tās automašīnas. Nekādu miesas bojājumu vizuāli nepamanīja, bet cietušais teica par savu velosipēdu, ka to salauza viņa piekaušanas laikā. /pers.D/ pateicās viņam uz /pers.H/ par to, ka novērsa apsūdzētā uzmanību, jo neviens nezina, ar ko tas varētu beigties. /pers.D/ parunāja aptuveni 10 minūtes, bet pēc tam aizgāja mājās, neatceras vai cietušais aizbrauca ar velosipēdu vai stūma to. Pēc dažām dienām /pers.H/ pajautāja vai viņš varētu apstiprināt /pers.D/ piekaušanas faktu, jo /pers.D/ grib uzrakstīt iesniegumu policijai, viņš teica, ka sniegs liecības un tad /pers.H/nosauca viņa mobilā telefona numuru. Saistībā ar nodarīto miesas bojājumu, pārsisto lūpu viņam personīgi pretenziju pret apsūdzēto nav.

Liecinieks tiesas sēdē liecināja, ka apsūdzētā paziņas centušies ietekmēt viņa liecību sniegšanu. Tā 2014.gada februāra sākumā, pirms konfrontēšanas dienas 2014.gada 6.februārī, viņam piezvanīja cilvēks un piedāvāja aprunāties sakarā ar konfrontēšanu. Viņš runāja krievu valodā, savu vārdu zvanītājs nenosauca. Viņa tālruņa numurs beidzās ar cipariem "111". Neko neatbildot zvanītājam, viņš nolika klausuli. Kā noskaidrojās izmeklēšanā, zvanītājs bijis apsūdzētā draugs /pers.N/, kurš zvanījis no sievas telefona.

Liecinieks tiesas sēdē neslēpa, ka pats ir bijis agrāk sodīts ar nosacītu sodu, tas ka ir iesaistīts kriminālietā, kā liecinieks, un apsūdzētais ir policijas darbinieks, viņam rada neērtības, jūtas apdraudēts. Viņam ir informācija, ka klīstot baumas, ka iespējams viņš pats tirgojot narkotikas, kas neatbilst patiesībai. Bez tam, liecinieks norādīja, ka vienu dienu dodoties no darba, viņu apturēja liecinieks /pers. T/, kuru viņš līdz tam nav personīgi pazinis un uzsāka sarunu par notikušo. Teica, ka tas ir bijis viņš, kurš iesita viņam pļauku, pēc tam kad bija piekāvis cietušo. /pers. T/ uzstājīgi centās viņu par to pārliecināt. Liecinieks kategoriski noliedzis šādu iespēju, jo labi saskatīja apsūdzēto un viņš stipri vizuāli atšķiras no /pers.T/.

Turklāt, protokolā par Kaspara Joža uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām liecinieks /pers. I/ pārliecinoši norāda uz fotogrāfiju ar Nr. 3, liecinot, ka šis vīrietis naktī no 3.augusta uz 4.augustu 2013.gadā piekāva /pers. D/ /adrese/, kā arī pienāca pie viņa un Kuruško un ar roku pārsita viņam lūpu /adrese/.(l. sējums lietas 101 - 102.lapa)

Arī protokolā par cietušā /pers. D/ uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām liecinieks /pers. I/ nešaubīgi norādījis uz fotogrāfiju ar Nr. 2, liecinot, ka tas ir /pers. D/, kuru naktī no 3.augusta uz 4.augustu 2013.gadā /adrese/, piekāva vīrietis, kuru atpazina.(l. sējums lietas 103 - 104.lapa)

Protokols par liecinieka /pers. T/ uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām apstiprina, ka liecinieks /pers. I/ nenorāda nevienu foto, liecinot, ka uzrādītajās fotogrāfijās nav neviena persona, par kuru viņš sniedzis liecības par notikušo Jelgavā, Akadēmijas ielā pie boulinga centra "Crash" naktī uz 4.augustu 2013.gadā. (2.sējums lietas 26 - 27.1apa)

Ar protokolu par liecinieka /pers. I/ liecību pārbaudi uz vietas un sastādīto fototabulu pierādīts, ka noziedzīgs nodarījums izdarīts apsūdzībā minētajos apstākļos. Liecinieks norāda vietu, kur naktī no 3.augusta uz 4.augustu 2013.gadā atradās kopā ar /pers. H/ vēlu vakarā. Liecinieks norāda uz soliņu, kas atrodas /adrese/. Pēc tam liecinieks norāda vietu, kur pamanīja automašīnu /TL marka/-/adrese/, pirms gājēju pārejas, aptuveni 5 metru attālumā no /adrese/ un Akadēmijas ielu krustojuma kreisajā pusē, aptuveni viena metra attālumā no veikala "Alkomart". Pēc tam liecinieks norāda uz vietu, kur pamanīja, ka /pers. D/ piekauj apsūdzētais un kur atradās velosipēds. Liecinieks /pers. I/ norāda virzienu, kur aizbrauca automašīna /TL marka/-Akadēmijas un /adrese/ ielu krustojumu. (l. sējums lietas 105., 108 - 112.lapa, tulk.106 - 107.lapa; lietas 120-121.lapa)

Protokols par liecinieka /pers. I/ liecību pārbaudi uz vietas un protokols par cietušās /pers. D/ liecību pārbaudi uz vietas savstarpēji apstiprina viens otru, tajos nav saskatāmas būtiskas pretrunas par notikuma vietu un notikušā apstākļiem.

Ar Valsts policijas Iekšējās drošības biroja Pirmstiesas izmeklēšanas nodaļas iesniegto ziņojumu pierādīts, ka kriminālprocesā Nr. 11221149113 2014.gada 1.jūnijā ap plkst. 15:30 zvanīja liecinieks /pers. I/, kurš ir liecinieks kriminālprocesā un informēja, ka vēlas sniegt informāciju. 2015.gada 5.jūnijā sarunas laikā /pers. I/ paziņoja, ka maija mēnesī no saviem paziņām saņēmis ieteikumus par to, ka viņam jāmaina savas liecības vai vispār jāatsakās no liecību sniegšanas, jo pretējā gadījumā pēc gada viņš nevarēs saņemt atpakaļ savas autovadītāja tiesības, kuras /pers. I/ atņemtas. Paziņas paskaidroja, ka šos paziņojumus adresētus /pers. I/ saņēma no Valsts policijas darbiniekiem (ceļu policijas darbiniekiem) un /pers. I/ uzskata, ka informāciju par to, ka viņam atņemtas autovadītāja tiesības un pēc gada tās var atgūt no jauna, varēja zināt tikai Valsts policijas darbinieki. Draudus veselībai un dzīvībai /pers. I/ nebija saņēmis.(2.sējums, lietas 128 - 130.lapa)

Ar liecinieka /pers. AE/ liecību pierādīts, ka cietušais pēc notikušā viņam piezvanījis un lūdzis atbraukt. Stāstīja, ka naktī esot piekauts, salauzts ritenis. Sūdzējās par galvas sāpēm, viņam liekas, ka bija arī miesas bojājumi uz sejas. Viņš aizveda cietušo uz slimnīcu, tur apskatīja ārsts, cik atceras, konstatēja smadzeņu satricinājumu. Cietušais jutās slikti un bija sašutis, ka, nevienu neaiztiekot, braucis pa ielu, kad no kādas mašīnas izkāpis svešs puisis un viņu sācis sist, metis riteni pret ceļu, to sasitis. Labi, ka esot iejaukušies jaunieši no pretējās ielas puses un puisis devās izrēķināties ar tiem, pa to laiku viņš aizbēdzis. Viņš ieteica, ka jābrauc un jāuzraksta iesniegumu policijai. Abi devās uz policiju. Kad cietušais izgāja no policijas darbinieka kabineta, teica, ka tas ir ceļu policists, kas viņu piekāva. Tad pēc laika izrādījās, ka lieta tika atteikta, cietušais sūdzējās, tad to atjaunoja.

Tiesa nepiešķir ticamību zemāk izklāstītajiem liecinieku /pers. N/, /pers. Z/ /pers. K/, /pers. T/ liecībām, jo tās ir pretrunā ar augstāk izklāstīto

liecinieku un cietušā liecībām, kuras tiesa atzīst par ticamām. Liecinieki ir apsūdzētā tuvi draugi, darba kolēģi un viņu sniegtās liecības viennozīmīgi ir vērstas uz apsūdzētā rīcības attaisnošanu. Turklāt, daži liecinieki, kā /pers. T/, /pers. N/ un citi centušies ietekmēt liecinieku liecības, ir izplatījuši par lieciniekiem baumas, raksturojot viņus kā antisabiedriskas personības, proti norādot, ka Kuruško ir vieglas uzvedības sieviete, bet Jevsejevs būdams agrāk sodīts, tirgojot narkotikas.

Liecinieka/pers. K/ 2013.gada 27.augusta paskaidrojumā norādīts, ka 2013.gada 4.augustā ap plkst. 00:15 atradās kopā ar draugiem /pers.B/, /pers. Z/, /pers. N/. Visi četri sēdēja automašīnā /TL marka/ ar valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/, kura atradās Jelgavā, Akadēmijas ielā apmēram 100 metrus līdz krustojumam ar /adrese/ ielu. Pie stūres sēdēja /pers. N/, priekšējā pasažieru sēdeklī sēdēja /pers. Z/, kreisajā aizmugurējā sēdeklī /pers.B/ un pats sēdēja aizmugurējā sēdeklī pa labi. Stāvot uz ceļa pamanīja, ka pie veikala, kur tirgo alkoholu uz Akadēmijas un /adrese/ ielu krustojumā starp nepazīstamām personām izcēlies konflikts. Jaunietis, kurš bija liela auguma pagrūda jaunieti, kurš bija ievērojami mazāks par pirmo. Jaunieši bļāva, kā arī bļāva cilvēki, kuri stāvēja pie veikala. Tā kā /pers. Z/ bija aizgājis tajā laikā uz DUS "Statoil", visi trīs izkāpa no automašīnas un skaļā balsī pateica, lai jaunieši nomierinās. Tajā laikā divi jaunieši, starp kuriem bija izcēlies konflikts, ieskrēja mājas pagalmā. Nolēma, ka situācija atrisinājās un visi iekāpa automašīnā. Kad atnāca /pers.Z/ no "Statoil", aizbrauca uz citu vietu. Neviena persona no viņu kompānijas konfliktā nepiedalījās. (l.sējums, lietas 11. lapa.)

Pretēji pirmajam paskaidrojumam, vēlāk, jau kā liecinieks 2013.gada 5. novembrī /pers. K/ apgalvo, ka /pers. Z/ bija iegājis tuvējā veikalā nevis gājis uz "Statoils". Liecināja, ka ap plkst. 00:15 brauca pa Akadēmijas ielu pa vienvirziena ceļu un 15-20 metrus no krustojuma ar /adrese/ ielu apstājās ceļa kreisajā pusē pirms zīmes "apstāties aizliegts". Apstājās, jo /pers.Z/ teica, ka viņam nepieciešams aiziet uz veikalu "Alkomart". Pēc dažām minūtēm, kamēr /pers.Z/ atradās veikalā, pamanīja ka pie nama, kas atrodas pretī namam "Crash" /adrese/, viņu pusē uz trotuāra parādījās divi jaunieši, kuri savā starpā konfliktēja, bļāva viens uz otru un sāka viens otru grūstīt. Viens no viņiem bija mazāka auguma, tumšās drēbēs, otrs krietni garāka auguma. Nolēma iziet no mašīnas un aprunāties ar jauniešiem. Izkāpuši no automašīnas, jaunieši bija pavisam tuvu un viņi jauniešiem sāka kaut ko teikt, neatceras ko tieši. Jaunieši bija aptuveni 30 gadus veci un neko nesakot aizgāja aiz mājas stūra. Pakaļ viņiem negāja, atgriezās mašīnā un gaidīja Bernānu. Brīdī, kad kāpa ārā no mašīnas, dzirdēja, ka pie veikala "Alkomart" ieejas kliedz meitene, kura, redzot, ka viņi izkāpj no mašīnas, teica, ka ir izsaukusi policiju. (1.sējums 91 -92.1apa)

Liecībā 2014.gada 28. martā liecinieks /pers. K/ liecinājis, ka kopā ar apsūdzēto, /pers.Z/ un /pers.N/ bijuši pensijas ballē pie /pers. T/ tēva. Pasākumā bija /pers. T/ un palīdzēja saimniekošanas jautājumos. No pasākuma aizbrauca četratā uz pilsētas centru kā arī pa ceļam iebrauca veikalā "Alkomarts, jo /pers.Z/ bija nepieciešams kaut ko nopirkt. Neatceras, vai tajā brīdī viesu namā palika cilvēki. /pers. Z/ izkāpa no mašīnas un aizgāja uz veikalu, pārējie palika mašīnā. Kad izdzirdēja, ka ārā notiek konflikts, izkāpa ārā. Vīriešus, kuri konfliktēja savā starpā, redzēja pirmo reizi. /pers. T/ starp konfliktējošām personām nesaskatīja, bet nevar apgalvot, ka viņš nav bijis pie veikala, vai uz Akadēmijas ielas naktī no 3.uz 4.augustu, jo uz ielas vēl ir bijuši cilvēki. Konkrēti viņu šajā laikā un vietā pats nebija saticis. (2.sējums, lietas 40-41.lapa)

Savukārt tiesas sēdē, liecinieks pēkšņi licināja, ka tad, kad izkāpa no automašīnas un aizrādīja jauniešiem, kuri kāvās pie veikala, apsūdzētais esot pārgājis pāri ielai un devies pie diviem cilvēkiem skvērā, jo tur kāda meitene iesaukusies, ka sauc policiju. Apsūdzētais piegājis klāt meitenei un puisim, apvaicājies vai viss ir kārtībā un saņemot pozitīvu atbildi, devies atpakaļ pie automašīnas.

Tiesas ieskatā, liecinieks nav konsekvents savās liecībās un sniedz tās, pakārtoti apsūdzētā interesēm. Turklāt liecinieks nenoliedza, ka pildot ceļu policijas darbinieka pienākumus reizes divas ir apturējis cietušā vadīto automašīnu, bet tas ir bijis pildot dienesta pienākumus, pārkāpumus nekonstatēja. Apstiprināja, ka ir iegriezies kafejnīcā, kad tajā atradās lieciniece /pers.H/, bet redzot viņu devies projām. /pers. V/ bija uzdevis jautājumu par liecinieces personīgo dzīvi, tāpat vien. Attiecībā uz liecinieku /pers. T/ apliecināja tiesai, ka konkrētajā naktī liecinieku /pers. T/ nav redzējis.

Tiesas sēdē, pēc apsūdzētā aizstāvības lūguma uzaicinātais liecinieks /pers. V/, liecināja, ka ar liecinieci /pers.H/ kādu laiku ticies. Vienu dienu uzturoties ar viņu kafejnīcā bija ienācis /pers. K/, bet ieraugot abus , aizgāja projām./pers.H/ viņu redzot izteicās, ka viņš gribot, lai viņa maina liecības. Vēlāk sarunā ar /pers.K/ uzzināja, ka /pers.H/ ir nosliece lietot alkoholu un arī narkotikas. Tāpēc pārtrauca ar viņu attiecības. /pers. H/ to pateica, viņa bija šokā un jautāja kāpēc viņš tā dara. Tad arī viņš pateica, ko ir uzzinājis no /pers.K/. /pers.H/ satraukumā viņam toreiz izteicās, ka vakarā, par kuru norisinās šobrīd iztiesāšana, pati bijusi lielā dzērumā un patiesībā neko neatceras, bet liecina par naudu.

Ar liecinieka /pers. Z/ liecību pierādīts, ka kopš 2004.gada strādā Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas patruļdienesta rotā par jaunāko inspektoru.2013.gada naktī no 3.augusta uz 4.augustu kopā ar kolēģiem /pers. K/, /pers.B/ un policijas palīgu /pers. N/ brauca ar automašīnu /TL marka/ (5.sērijas modelis) ar valsts numuru /TL numurs/ gaiši brūnā krāsā. /pers. N/ bija pie automašīnas stūres, jo /pers.B/, kam pieder šī automašīna, tajā vakarā bija iedzēris. 3.augustā viens no policijas darbiniekiem organizēja pasākumu, sakarā ar aiziešanu pensijā. Tā kā šis cilvēks /pers.T/ agrāk bija strādājis Ceļu policijā, kolektīvs arī bija uzaicināti uz šo pasākumu. Pasākumā bija viņš, /pers.B/, /pers. K/. Pasākums notika Dobeles ielā banketu zālē. Neatceras cikos aizbrauca no pasākuma, bet bija vēls. /pers.B/ bija sazvanījis savu palīgu /pers. N/, kurš arī brauca ar /pers.B/ mašīnu, nevis pats /pers.B/. No Dobeles šosejas brauca uz Akadēmijas ielu uz veikalu "Alkomarts", jo zināja, ka tajā var nopirkt alkoholu. Veikals "Alkomart" darbojas diennakti un ir noformēts kā veikals-bārs. Braucot pa Akadēmijas ielu vienvirziena ceļu uz centra pusi pie krustojuma ar /adrese/ ielu mašīnu novietoja kreisajā pusē 30-40 metru attālumā no krustojuma. Mašīnā pats sēdēja blakus autovadītājam /pers. N/, aizmugurējā sēdeklī sēdēja /pers.B/ un /pers. K/. tad pats izgāja no mašīnas un devās uz veikalu. /pers. N/, /pers. K/ un /pers.B/ palika mašīnā. Pie veikala bija daudz cilvēku, arī veikalā. Pats veikalā atradās apmēram 5-7 minūtes, nopirka trīs vai četras pudeles alus un devās atpakaļ uz mašīnu. Kad iekāpa tajā, kolēģi izstāstīja, ka nesen uz ielas bija izcēlies konflikts starp nepazīstamiem vīriešiem. Neko sīkāk nestāstīja un brauca tālāk naktī pa pilsētu. Kad gāja uz veikalu un devās atpakaļ, nekādu konfliktu neredzēja. Pie "Crash" /adrese/ Jelgavā atradās vairāki cilvēki, kuri skaļi uzvedās, bet nekādu kautiņu neredzēja. Attiecībā par /pers. T/ liecināja, ka pazīst viņu aptuveni 5-6 gadus. Neuztur ar viņu kontaktu, jo pēc viņa domām /pers.T/uzvedas dīvaini, neadekvāti-agresīvs. Pie veikala "Alkomart" naktī uz 4.augustu /pers. T/ nesaskatīja. No/pers.B/u n /pers. K/ uzzināja, ka /pers. T/ bija uzaicināts uz nopratināšanu sakarā ar 4.augusta notikumiem Akadēmijas ielā. /pers.B/izstāstīja, ka viņš noskaidrojis, ka /pers. T/ bijis konflikts 4.augustā ar personu, kura tieši norādīja uz /pers.B/. Pats /pers.B/noliedz, ka tajā vakarā viņam bijis konflikts ar cietušo.

Liecinieka/pers. AN/ pirmajā paskaidrojumā norādīts, ka 2013.gada 4.augustā ap plkst. 00:30 kopā ar paziņām atpūtās, vizinājās ar automašīnu /TL marka/, kura pieder /pers.B/. Tā kā /pers.B/lietoja alkoholu, viņš palūdza viņu apsēsties pie stūres. Ap plkst. 00:30 kopā ar paziņām piebrauca pie veikala "Alkomart", kas atrodas uz Akadēmijas ielas, jo vēlējās iegādāties alkoholu. Pats sēdēja pie stūres, priekšējā pasažieru sēdeklī sēdēja /pers. Z/, aiz viņa sēdēja /pers.B/, bet labajā aizmugurējā sēdeklī sēdēja /pers. K/. Kad piebrauca, /pers.Z/ aizgāja uz veikalu "Alkomart". Pārējie palika automašīnā. Tad visi sadzirdēja troksni aizmugurē aiz mašīnas. Visi izkāpa no automašīnas un viņš ieraudzīja, ka aiz mašīnas notiek konflikts. Divi vīrieši grūstījās, bļāva un viņiem blakus stāvēja vēl citi cilvēki. Konkrēti visas detaļas neatceras, jo tajā brīdī runāja pa telefonu. Pēc neilga laika atgriezās /pers.Z/ , visi iekāpa automašīnā un aizbrauca projām. Pats konfliktā nepiedalījās, stāvēja pie automašīnas durvīm. Neko vairāk nevar paskaidrot, jo neatceras. Neatceras kā izskatījās konfliktā iesaistītās personas. (l. sējums, lietas 13.lapa)

Pretēji pirmajam paskaidrojumam, izmeklēšanas laikā, liecinieks atcerējies arvien vairāk notikušā nianses. Bet pirmais paskaidrojums ievērojami atšķiras no automašīnā sēdošo paskaidrojumiem daļā par to, ka konflikts noticis aiz automašīnas, aizmugurē, tas atbilst patiesajiem lietas apstākļiem.

/pers. N/ liecinājis, ka strādā SIA "AM TAXI" par taksometra vadītāju. 2013.gada 3.augustā bija brīva diena. /pers.B/draugs un 3.augustā bija

iedevis lietošanā savu automašīnu /TL marka/ /TL numurs/ zelta krāsā. Pats /pers.B/ šajā dienā ar saviem kolēģiem bija piedalījies kolēģa aiziešanas pensijā pasākumā. 3.augusta vakarā /pers.B/ piezvanīja un palūdza piebraukt pie Dobeles ielas, kur atrodas pirts un savākt viņu un kolēģus no pasākuma. Neatceras precīzu laiku, ārā bija tumšs. Piebrauca viens. Mašīnā iekāpa /pers.B/, kurš iesēdās mašīnā tieši aiz viņa, /pers. K/ apsēdās blakus /pers.B/ Mašīnā priekšējā sēdeklī apsēdās /pers. Z/. Pamanīja, ka visi puiši bija nedaudz iereibuši. Automašīnā sajuta vieglu alkohola smaku. Pats bija pie stūres, jo alkoholu nelieto un kopā ar viņiem pasākumā nepiedalījās. Liekas, ka pēc 24:00 piebrauca pie veikala "Alkomarts", kas atrodas /adrese/, pretī boulinga centram "Crash", jo /pers. Z/ bija nepieciešams ieiet veikalā "Alkomarts" ar kādu konkrētu mērķi. Automašīnu novietoja pie gājēju pārejas pirms krustojuma ar /adrese/ ielu kreisajā pusē. /pers. Z/ izkāpa no mašīnas un devās uz veikalu "Alkomarts". Pārējie palika mašīnā. Tad pēkšņi sadzirdēja, ka kāds bļauj ārā aiz mašīnas. Pats, /pers.B/ un /pers. K/ izkāpa no mašīnas un ieraudzīja, ka aiz mašīnas aptuveni 5-10 metrus attālumā tieši ceļa vidū aptuveni 4 cilvēki savā starpā konfliktēja, grūstījās, bet kautiņa starp viņiem nebija. No veikala /pers. Z/ un visi sakāpa atpakaļ mašīnā un brauca pa Akadēmijas ielu centra virzienā. Pāri ielai neviens no viņiem negāja, konfliktā neiesaistījās. Konfliktu vēroja vairāki cilvēki, kuri bija netālu no veikala "Alkomarts", kā arī pie centra "Crash". Neviens no viņa kompānijas konfliktā neiejaucās, neteica neko cilvēkiem, kuri konfliktēja savā starpā. Tā kā bija patumšs, nevar pateikt kā izskatījās konfliktējošie cilvēki./pers.T/ notikuma vietā neredzēja, bet kaut kad vēlāk tas viņam teicis, ka piekāvis puisi pie veikala tajā naktī. Kad iekāpa atpakaļ mašīnā, redzēja, ka aptuveni četri jaunieši aizgāja uz pagalmu kreisajā pusē. Nepamanīja, ka kāds no cilvēkiem, kuri stāvēja un vēroja notiekošos, būtu lūdzis izsaukt policiju. Uzskata, ka tas ir apmelojums, ka /pers.B/ kādu piekāvis naktī pie veikala "Alkomart". Liecinieks apstiprināja, ka 2014.gada 5.un 6.februārī viņš no sievas telefona zvanīja /pers. I/ ar nolūku satikties un parunāt, iemeslu nenosauca. Ar /pers. I/ pazīstams, nekādu kontaktu ar viņu nav. Viņa uzvārdu uzzināja tikai kad bija uzsākts kriminālprocess. Neatceras vai /pers.I/ piekrita satikties. Atceras, ka pirms /pers.B/ paredzētās konfrontācijas ar /pers. I/ satika /pers. I/ pie Statoil Jelgavā. Jautāja viņam: "Tu šodien ej uz konfrontēšanu, bet tu man teici, ka tev pļauku bija iesitis cilvēks ar ko tu biji spēlējis futbolu ar iesauku "/pers.T/"" /pers. I/ atbildēja, ka sita /pers.B/ un viņš liecības nemainīs. Janvāra vidū, kad pašam un /pers. K/ bija konfrontēšana ar /pers. I/, pēc tam sastapa viņu pie policijas iecirkņa. /pers. I/ pateica, ka viņam pļauku iesita cilvēks vārdā "/pers.T/", jo viņš ar to cilvēku bija spēlējis futbolu. /pers.I/ pats pienāca pie viņa un to teica. Vizuāli /pers.I/viņu pazīst un viņam zināms, ka /pers.I/ iesauka "Panza". Telefonā viņam ierakstīts "Panzas" numurs. Iespējams, ka /pers.I/ izmanto taksometra pakalpojumus, tāpēc viņam telefonā /pers.I/ numurs. Februāra mēnesī zvanīja no sievas tālruņa, jo iespējams, ka tieši tobrīd viņa telefonam bija tehniskas problēmas. Neatceras par ko runāja pa telefonu ar /pers.I/. Precizējot liecības norāda, ka pie "Statoil" satika /pers. I/ "Panzu" un pats nebija ar /pers. K/. Pie policijas iecirkņa /pers. I/ stāstīja, ka cilvēks pienākot pie viņa nosauca viņu par "kišku" un iesita pļauku, pastāstīja arī to, ka viņi abi bija spēlējuši futbolu. No sava telefona nebija zvanījis /pers.I/, jo pieļāva iespēju, ka viņš to nepaceltu.

Tiesas ieskatā liecinieks neliecina patiesību, bet maksimāli cenšas novirzīt izmeklēšanu nepareizā virzienā, norādot uz liecinieka /pers. T/ teikto, lai gan pats liecinājis, ka /pers.T/ tai vakarā pie veikala nav redzējis.

Bez tam, tiesas izmeklēšanā tika noskaidrots, ka liecinieks centies iegūt videonovērošanas ierakstu no DUS „Statoil" 2013.gada augusta mēnesī, lai gan tiesai liecinieks liecināja, ka videoierakstus meklējis tāpēc, ko viņa tēvs bijis piekauts. Tomēr, lietā iegūtie pierādījumi norāda, ka liecinieka tēvam miesas bojājumi nodarīti 2014.gada februārī, ko apstiprina slimnīcas izraksts.

Ar SIA „Jelgavas pilsētas slimnīca" ambulatorās pacienta medicīniskās kartes izrakstu par /pers. N/ pierādīts, ka 2014.gada 14.februārī /pers. N/ konstatēta sista brūce kreisās uzacs rajonā, deguna lūzums ar dislokāciju, alkohola reibums. Slimnieks ļoti agresīvs, rupji lamājas, kaujas, negrib klausīt. Apsargu neklausa, izsaukta municipālā policija. Pacientam kreisās uzacs rajonā sista brūce, kam veikta apdare, uzlikta šuve. No rentgena pacients atteicies. (l.sējums, lietas 161 - 162.lapa)

2013.gada 7.augusta uzziņā ENŽ:005269 norādīts, ka 2013.gada 4.augustā Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jelgavas iecirknī reģistrēts /pers. D/ iesniegums par to, ka 2013.gada 4.augustā ap plkst. 00:15 Jelgavā, Akadēmijas un /adrese/ ielu krustojumā viņam izcēlās konflikts ar nepazīstamiem vīriešiem. 2013.gada 7.augustā ap plkst. 13:/adrese/, SIA "Statoil Fuel&RetailLatvia" DUS teritorijā kopā ar DUS vadītāju /pers. AU/ tika apskatīti videonovērošanas kameru ieraksti no 2013.gada 3.augusta plkst. 23:00 līdz 2013. gada 4.augusta plkst.01:00. Videonovērošanas kameru ierakstos nav redzams konflikts, kas notika Akadēmijas un /adrese/ krustojumā, kā arī nav redzama automašīna /TL marka/ v/n /TL numurs/. Aptaujājot DUS darbiniekus tika noskaidrots, ka 2013.gada 4.augusta naktī strādāja DUS operatore /pers. AZ/, kura paskaidroja, ka nekādu konfliktu nav redzējusi, kā arī DUS veikalā neviena persona pēc palīdzības nav griezusies.(1.sējuma lietas 18.-20.lapa)

Ar liecinieces /pers. AZ/ liecību pierādīts, ka viņa strādā SIA „Statoil Fuel&RetailLatvia" DUS Jelgava 2 par pārdevēju. 2013.gada 4.augustā strādāja DUS Statoil Jelgava 2, uzsāka darbu 3.augustā no plkst. 23:00 un maiņa ir līdz 4.augustam plkst. 08:00. Naktī no 3.augusta līdz 4.augustam 2013.gadā nekādu konfliktu pie Statoil DUS Jelgava 2, /adrese/ nav redzējusi, kā arī neviena persona šajā laikā nebija griezusies pēc palīdzības. 2013.gadā iespējams augusta beigās „Statoil" DUS Jelgava 2 bija vērsies puisis ar lūgumu noskaidrot vai no Statoil esošām videokamerām var redzēt Akadēmijas un /adrese/ ielu krustojumu, uz ko viņa atbildēja, ka krustojumu redzēt nevar un ja viņš vēlas uzzināt ko sīkāk, tad viņam ir jāvēršas pie DUS „Statoil" Jelgava 2 vadītāja /pers. AU/. Minēto puisi atpazina kā personu, kurš agrāk strādāja par taksometra vadītāju. Iespējams, nākošajā dienā, šis jaunietis bija arī atnācis pie /pers. AU/. Vai /pers.AU/viņam rādīja videoierakstus, nezina.

Ar protokolu par liecinieka /pers. N/ uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām lieciniece /pers.AZ/ norāda uz fotogrāfiju ar Nr. 2 /pers.N/), paskaidrojot, ka ir šis jaunietis, kuru sauc /pers.N/. Viņai zināms, ka viņš ir taksists, bet ar viņu nekādas attiecības nav. Viņš bija vērsies Statoil Jelgava 2, /adrese/ tieši pie viņas, kad viņa strādāja un viņš lūdza noskaidrot vai kameras, kuras ir uzstādītas Statoil, fiksē /adrese/ un Akadēmijas ielu krustojumu. Nepaskaidroja iemeslu kāpēc interesējas. Viņa jau iepriekš zināja, ka krustojums kamerās nepiefiksējas un tā arī pateica. Vīrietim mugurā bija vējjaka. Iespējams, ka tas bija rudens pusē. (l.sējums lietas 156- 157.lapa)

Ar liecinieka /pers. AU/ liecību pierādīts, ka viņš ir SIA „Statoil Fuel&RetailLatvia" DUS Jelgavas 2, vadītājs. Videoieraksti par laika periodu no 2013.gada 3.augusta plkst. 23:00 līdz 2013.gada 4.augusta plkst.01:00 uz doto brīdi nav pieejami, jo ieraksti uzglabājas tikai trīs mēnešus. Attiecībā par 2013.gada 3. un 4.augusta ierakstiem var norādīt, ka atceras to, ka policijas darbinieki bija atbraukuši apskatīt videoierakstus, bet apskatot tos datorā, bija konstatēts, ka videokameras Statoil ir izvietotas tā, ka notikuma vieta /adrese/ un Akadēmijas ielu krustojums gandrīz nav redzams. Var redzēt tikai /adrese/ ielu veikalu „Alkomart" no /adrese/ ielas puses. Boulinga centra /Nosaukums A/, kā arī veikala „Alkomarts" no Akadēmijas ielas nevar redzēt. Līdz ar to videoieraksti par 3. ,4.augustu netika izņemti. Pats piedalījās pie videoierakstu apskates un redzēja, ka nekāds konflikts naktī no 3. Uz 4.augustu pie veikala „Alkomarts" nebija fiksēts. Attiecībā par darbinieku /pers. BE/ var norādīt, ka viņš strādā SIA „Statoil" DUS Jelgava 2 no 2013.gada 20.jūlija. 2013.gada 3.augustā strādāja no plkst. 10:00 līdz 21:00, bet 2.augustā /pers. BE/ bija strādājis no plkst. 16:00 līdz 23:00 fakts, vai /pers. BE/ 3.augustā varēja no plkst.21:00 aizkavēties darbā līdz 24:00 ir maz ticams.

Liecinieka /pers. BE/ liecības tiesas izmeklēšanas laikā tika izslēgtas no pierādījumu klāsta, procesa dalībnieki neuzstāja uz šo liecību pārbaudi.

Liecinieks/pers. T/ tiesas sēdē liecināja, ka 2013.gada augusta mēnesī viņa tēvam bija pensijas balle. Pēc pusnakts devās mājās, pie veikala „Alkomar" viņam no mugurpuses, starp kājām iebrauca velosipēdists, kuru vēlāk atpazina, kā šajā kriminālietā cietušo. No kritiena cietušajam bija sasisti ceļgali, jo viņš nokrita uz ceļiem, bez tam bija sasitis galvu. Viņš tam iesita pļauku. Tad paņēma rokās cietušā velosipēdu, sākumā salocīja, salauza, tad nometa uz ceļa. Tā kā otrpus ceļam kāds bļaustījās, ko viņš darot, pārgāja pāri ielai. Tur stāvēja /pers.I/ un draudēja viņam ar nazi, bet viņš tam sita pļauku, blakus viņam bija /pers.H/.

Liecinieka liecības ir pilnīgā pretrunā ar visiem lietā gūtajiem pierādījumiem un ir klaji nepatiesas.

Tiesas izmeklēšanas laikā tika nopratināta virkne policijas darbinieku, kuri nebija tiešie notikuma aculiecinieki, bet varēja sniegt liecības par to, kā notika iesnieguma pieņemšana no cietušā un turpmākā izmeklēšana.

Liecinieks/pers. BG/ liecināja, ka pieņēmis no cietušā iesniegumu, dienā pēc notikušā un pierakstīja visu, ko cietušais teicis. Liecinieks pieņēma iesniegumu no cietušā /pers. D/ laika periodā no pulksten 15.07 līdz 17.47, bet izdruka par automašīnu /TL marka/ 520, v/n /TL numurs/, kas pieder /pers.B/ veikta iepriekš, pulksten14.46. minētais norāda, ka jau runājot ar iesniedzēju lieciniekam bija zināms, ka konfliktā iesaistīts policijas darbinieks /pers.B/.

Tiesas ieskatā, liecinieks pieņemot iesniegumu ne tikai ir ignorējis iespējamību, ka notikušajā iesaistīts policijas darbinieks, bet nav novērtējis notikušā nopietnību, jo apstākļos, kādi bija izklāstīti protokolā, bija acīmredzamas ļaunprātīgā huligānisma pazīmes. Šīs kategorijas lietas ir publiskās apsūdzības lietas un neatkarīgi no cietušā vēlmes kriminālprocess notiek, izlīguma iespēja nav paredzētas, tāpēc nav saprotams, kāpēc darbinieks ierakstījis, ka cietušais nevēlas kriminālprocesu un atsakās no medicīniskās apsekošanas. Turklāt, cietušais tiesas sēdē kategoriski noliedza, ka nebūtu vēlējies, lai notiek izmeklēšana, bez tam, viņš vērsās arī pēc medicīniskās palīdzības un šajā pašā dienā nofiksēja miesas bojājumus.

Savukārt liecinieks /pers. BH/ liecināja, ka ilgstoši neveica procesuālās darbības un netika uzsākts kriminālprocess, lielās noslodzes dēļ, nenoliedza , ka cietušais aktīvi interesējās par procesa norisi. Tiesas ieskatā tāda attieksme pret darba pienākumiem ir vērtējama negatīvi, vēl jo vairāk tādēļ , ka lietā bija iesaistīts policijas darbinieks un šī iemesla dēļ lietai bija jāpievērš lielāka uzmanība, jo policijas darbinieku pienākums ir konsekventi ievērot likumību un nepieļaut, ka citi policijas darbinieki to ignorē.

2014.gada 6.marta VP IDB PIN vecākās inspektores Valsts amatpersona ziņojums apstiprina, ka viņas lietvedībā tikai no 2013.gada 24. septembra atrodas kriminālprocess Nr.11221149113, pēc Krimināllikuma 231.panta 2.daļas, par to, ka 2013.gada 4.augustā ap plkst. 00:15 Jelgavā, Akadēmijas un /adrese/ ielu krustojumā, pie veikala "Alkomarts" nepazīstamas personas nodarīja /pers. D/ miesas bojājumus. Pirmstiesas izmeklēšanas laikā noskaidrots, ka 2013.gada 4.augusta, naktī ap plkst.00:15 publiskā vietā - /adrese/, citu cilvēku klātbūtnē, cietušais /pers. D/ pārvietojās pa gājēju ietvi ar savu velosipēdu, un pietuvojās automašīnai /TL marka/, v/n /TL numurs/, kura bija novietota pie aizliedzošās zīmes "Stāvēt aizliegts". /pers.B/, stāvot pie savas automašīnas, iesita cietušajam /pers. D/ vienu reizi ar dūri galvas rajonā. Tad, sagrābjot cietušo /pers. D/ aiz virsdrēbēm, nogrūda no velosipēda. Pēc tam, divas reizes, ceļot cietušo /pers. D/ augšā no asfalta, turot viņu aiz pleciem, meta atpakaļ pret asfaltu, pēc kā /pers.B/ pacēla augšā cietušajam /pers. D/ piederošo velosipēdu un to divas reizes meta pret asfaltu. Tad, pieejot pie cietušā /pers. D/, kas mēģināja piecelties, paķēra viņu aiz virsdrēbēm apkakles rajonā, no mugurpuses tā, ka /pers. D/ bija grūti elpot. Šajā brīdī /adrese/, uz soliņa pie boulinga centra /Nosaukums A/ atradās divi cilvēki, kuri skaļi norādīja /pers.B/, lai viņš pārtrauc sist cietušo. Tad, /pers.B/vērsās pie tiem cilvēkiem un vienam no viņiem ar dūri iesita pa seju, pārsitot lūpu. Kriminālprocesa izmeklēšanas laikā tika noskaidrots, ka/pers.B/ ir Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas darbinieks, kas 2013.gada 4. augustā kopā ar saviem kolēģiem /pers. K/, /pers. Z/ un policijas palīgu /pers. N/ atradās pasākumā Dobeles šosejā, Jelgavā viesu nama, pie (kolēģa) /pers. BI/, kas svinēja savu aiziešanu pensija. Pēc pasākuma, /pers.B/ kopā ar /pers. K/, /pers. Z/ un /pers. N/ ar /pers.B/ piederošo automašīnu /TL marka/, devās Akadēmijas ielā, Jelgavā, uz veikalu "Alkomarts". Netālu no veikala/pers.B/ notika konflikts ar cietušo /pers. D/. Notikušā liecinieki /pers. I/ un /pers. H/ apstiprināja cietušā /pers. D/ norādīto, kā arī atpazīšanas laikā un konfrontēšanas laikā ar /pers.B/norādīja, ka /pers.B/bija piekāvis cietušo /pers. D/./pers.B/ tika atzīts par aizdomās turēto un vienā no konfrontēšanas reizēm, izteica mutisko lūgumu nopratināt /pers. T/ (/pers. BI/ dēlu) par notikušo 2013.gada 04.augustā Akadēmijas ielā, Jelgavā. /pers. T/ tika nopratināts ka liecinieks un norādīja, ka tieši viņam bija konflikts ar cietušo /pers. D/, jo tas bija uzbraucis viņam ar savu velosipēdu. Cietušajam /pers. D/, lieciniekiem /pers. I/ un /pers. H/ tika uzrādītas atpazīšanai /pers. T/ fotogrāfijas, bet ne cietušais ne liecinieki /pers. T/ neatpazina. Liecinieks /pers. T/ norādīja, ka 2013.gada naktī no 3 augusta uz 4.augustu no pasākuma Dobeles šosejā, ar kājām bija devies Akadēmijas ielas virzienā, kādu telefona numuru bija lietojis tajā dienā nevarēja norādīt, jo kopumā lietošanā ir 14 numuri. Pie tam, /pers. T/ norādīja, ka pasākumā alkoholu nebija lietojis, jo bija apkalpojis viesus. /pers.B/, /pers. K/, /pers. N/, /pers. Z/ pazīst, bet ar viņiem nekontaktējās. 2013.gada 04.augustā naktī pie boulinga centra /Nosaukums A/, Akadēmijas ielā, Jelgavā nebija saticis /pers.B/, /pers. Z/, /pers. N/ un /pers. K/.

Tiesas sēdē, kā lieciniece /pers. BK/ apstiprināja izmeklēšanas gaitu un noraidīja aizstāvības un apsūdzētā aizdomas par ieinteresētību lietas iznākumā, jo līdz tam apsūdzēto nav pazinusi. Noliedza arī apsūdzētā apgalvojumus par nodaļas vadītājas /pers. BL/ ieinteresētību lietas iznākumā. Apstiprināja, ka dzirdēja sarunu starp /pers.B/ un /pers. BL/, ka lieta tā nevar palikt un tiks virzīta atbilstoši likuma prasībām, kas nevar būt vērtējams, kā personīgā ieinteresētība.

Lieciniece/pers. BM/ tiesas sēdē liecināja, ka apsūdzēto /pers.B/ pazīst kā policijas darbinieku. Cietušo nepazīst. Paskaidroja, ka viņai zvanīja cietušais un izteica mutvārdu sūdzību, ka viņa iesniegums netiek izskatīts. Tā kā bija informēta, ka nodarījumu, iespējams, izdarīja policijas darbinieks /pers.B/, tad lieta tika nosūtīta IDB. Apstiprināja, ka ir bijuši gadījumi, ka policijas darbinieki, pieņemot iesniegumus no personām, nepieraksta visu pēc personas teiktā.

Ar Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas iesniegto izziņu pierādīts, ka VP Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas jaunākais inspektors /pers.B/ 2013.gada 3.un 4. augustā dienesta pienākumus nepildīja (pēc apstiprināta darba grafika bija brīvdienā).(l. sējums lietas 136.lapa)

No elektronisko sakaru komersanta iesniegtām ziņām par mobilo telefonu Nr. /numurs/ , kurš pieder /pers.B/) un SIA „ Latvijas Mobilais telefons" iesniegto ziņu par Nr. /numurs/ izriet, ka abonents Nr. atradies pēc bāzes stacijas adreses Jelgavā, LLU apkārtnē. Sazvanījās ar Nr. (pieder /pers. N/). Par periodu no 01.08.13. — 01.09.13. ir 4 reizes zvanījis /pers. T/, savukārt /pers. T/ 8 reizes zvanījis /pers.B/.

No elektronisko sakaru komersanta iesniegtām ziņām par mobilo telefonu Nr. /numurs/ (pieder /pers. I/), Nr. /numurs/ (/pers. BP/ telefons), Nr. (/pers. T/ telefons), Nr. (/pers. T/ telefons) un SIA „Tele 2" iesniegto ziņu par Nr. /numurs/, Nr. /numurs/, Nr. /numurs/, Nr. /numurs/ apskates protokoliem izriet, ka 2014.gada. 05.02. un 06.02. /pers. I/ zvanīts no liecinieces /pers. BP/ telefona,. Zvans noticis īsi pirms konfrontēšanas starp /pers. I/ un /pers.B/.

Ar failu IDB-87-02, pierādīts, ka tajā atrodas atbildei uz 25.02.2014. pieprasījumu Nr. 20/2-87, 11221149113, numura 26173002, datu atlase par laika periodu no 01.08.2013 08:00:00 līdz 01.09.2013 23:59:59. Pielikumā par 04.08.2013. plkst. 00:24:44 redzams, ka abonents ar numuru /numurs/ atrodas pēc bāzes stacijas adreses Jelgavā, LLU apkārtnē, tika veikts zvans uz telefona Nr. /numurs/ (/pers. N/.) Plkst. 00:56:38 abonents ar numuru 26173002 atrodas pēc bāzes stacijas adreses Jelgavā LLU apkārtnē, tika veikts zvans uz telefona Nr. /numurs/ (/pers. N/). Par apskates laika norādīto periodu abonents /numurs/ ir 4 reizes zvanījis uz telefona nr. /numurs/(/pers. T/). Savukārt no telefona Nr. /numurs/uz telefona Nr. /numurs/ tika zvanīts 8 reizes.(2.sējums lietas 28 - 30., 33 - 34.1apa)

Uzaicināts sniegt liecības tiesas sēdē apsūdzētais /pers.B/ sevi par vainīgu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā pēc Krimināllikuma 231.panta otrās daļas neatzina, liecināja, ka 2013.gada 4.augustā ap plkst.00:15, Jelgavā, atradās kā pasažieris automašīnā /TL marka/520, reģistrācijas numurs /TL numurs/ kas virzījās pa Akadēmijas ielu no Zemgales prospekta uz Sudrabu Edžus ielas pusi. Minēto transportlīdzekli vadīja /pers. N/, bet viņš atradās uz aizmugurējā sēdekļa kreisajā pusē. Bez tam, izņemot viņu, automašīnā atradās arī līdzbraucēji (pasažieri) /pers. K/ (aizmugurējā sēdeklī, labajā pusē) un /pers. Z/ (priekšējā blakussēdētāja sēdeklī). Pirms krustojuma ar /adrese/ ielu, pretim ēkai nr.22 Akadēmijas ielā, /pers.N//pers. N/

apstādināja automašīnu /TL marka/, reģistrācijas numurs /TL numurs/, brauktuves kreisajā malā, jo /pers.Z/ bija nepieciešams ieiet veikalā, kurš atrodas turpat pretī Akadēmijas ielas un /adrese/ ielas krustojumam. Kad /pers. Z/ bija jau aizgājis uz veikalu, viņš un pārējie automašīnā sēdošie pēc īsa brīža izdzirdēja skaļas cilvēku balsis un kaut kādu citu troksni, kas nāca no automašīnas aizmugures. Radās iespaids, ka kādas personas konfliktē, tāpēc nolēma izkāpt no automašīnas un noskaidrot, kas tur notiek. Izkāpjot no automašīnas, pamanīja, ka kāds liela auguma vīrietis ielas otrajā pusē konfliktē ar kādu puisi un meiteni, bet pēc brīža tas sāka skriet pakaļ kādam citam, mazāka auguma vīrietim, kurš arī atradās tur pat blakus uz Akadēmijas ielas netālu no minētām divām personām, kas spriežot pēc apsūdzības, varētu būt /pers.I/ un /pers. H/. Notikumi attīstījās ļoti strauji, un viņam ar /pers. K/ uzsākot mēģinājumu šo konfliktu pārtraukt, izsakot attiecīgu lūgumu, divas personas - liela auguma vīrietis un jau minētā trešā persona, kas varētu būt /pers. D/, aizskrēja uz ēkas /adrese/ iela Nr.5 pusi. Uzreiz pēc tam kopā ar /pers. K/ piegāja pie ielas otrā pusē esošām personām (iespējams, /pers. I/ un /pers. H/) un pajautāja viņiem, vai viss kārtībā. Uz to vīrietis (iespējams, /pers. I/) atbildēja, ka viss ir kārtībā, taču sieviete (iespējams, /pers. H/) bija satraukusies un teica, ka grib saukt policiju. Tad pamanīja, ka no veikala āra iznāk /pers. Z/, kurš vēlējās braukt prom, tāpēc, lai neaizkavētos, ieteica sievietei obligāti izsaukt policiju un noteikti arī sagaidīt to. Tad visi kopā iekāpa automašīnā un aizbrauca. Pieļauj iespēju, ka lielā auguma vīrietis varēja būt /pers. T/. Bija patumšs, tādēļ nav par to pārliecināts. Viņš /pers. T/ personīgi pazīst, ir arī viņam zvanījis. /pers. T/ zvana un viņš tam atzvana. Uzskata, ka izmeklēšana notikusi tendenciozi, pat policijas priekšniece /pers. BL/ viņam draudēja ar atlaišanu, teica, ka viņam jāsamaksā cietušajam. Arī izmeklētājas attieksme bija klaji apsūdzoša no paša sākuma. Uzskata, ka viņu aprunā. Iepriekš cietušo nepazina , nav bijusi nekāda darīšana.

Tiesa nepiešķir ticamību apsūdzētā liecībām jo tās ir ne tikai pretrunā ar lietā iegūtiem pārliecinošiem pierādījumiem, bet arī paša, iepriekš sniegtajām liecībām.

Tā, pirmajā paskaidrojumā /pers.B/ paskaidrojis, ka konflikts noticis netālu no veikala, uz ietves Akadēmijas ielā. Tur stāvēja divi vīrieši ar sievieti un pie ieejas stāvējuši vēl četri vīrieši. Redzēja, ka starp diviem vīriešiem sākas kautiņš. Trijatā izkāpa no automašīnas un dzirdēja, ka sieviete kliedz, lai izsauc policiju. Visi piegāja pie vīriešiem, kuri kāvās un pateica, lai viņi izbeidz, pēc kā vīrietis, kurš bija liela auguma aizskrēja pakaļ mazāka auguma vīrietim un pazuda no redzesloka. Abus vīriešus iepriekš nav redzējis. (l. sējums, lietas 10.lapa)

Apsūdzētā pirmie paskaidrojumi norāda, ka apsūdzētais atradies tiešā kautiņa tuvumā un nav atpazinis starp personām, kuras kaujās, jau minēto /pers. T/, kas tiesas ieskatā maz iespējams, turklāt apsūdzētais norāda pilnīgi citu notikuma vietu.

Nopratināts kā aizdomās turētais /datums/ liecinājis, ka /pers. Z/ devās uz veikalu "Alkomarts", pārējie palika mašīnā. Pēkšņi ārā kāds skaļi kliedza, nolēma izkāpt ārā no mašīnas un paskatīties kas tur notiek. Ieraudzīja, ka aiz mašīnas apmēram 10-15 metru attālumā netālu no Jelgavas amatniecības vidusskolas Akadēmijas ielā, pie Boulinga centra "Crash", atrodas meitene un divi puiši, kuri bija gara auguma, meitene kaut ko kliedza, bet konkrēti nesaprata ko tieši. Izskatījās, ka jaunieši konfliktēja savā starpā, bet kautiņu starp viņiem neredzēja. Meitene uz viņiem skaļi bļāva. Tad ieraudzīja, ka aiz mašīnas arī aptuveni 10-15 metru attālumā uz ceļa, netālu no gājēju ietves atrodas velosipēds, neatceras kādā krāsā. Tad pēkšņi ieraudzīja, ka no tās kompānijas, kuri konfliktēja savā starpā, aizskrēja viens jaunietis pakaļ citam jaunietim pa Akadēmijas ielu Pasta ielas virzienā. Tad viņš skaļi pajautāja meitenei, kas stāvēja netālu no skolas un gājēju ietves, vai viss kārtībā. Meitene neko neatbildēja, bet jaunietis, kas arī bija viņai blakus, atbildēja, ka viss kārtībā. Meitene teica, ka jāizsauc policija. Viņš atbildēja, lai sauc policiju un gaida. To teica brīdī, kad viņa ar jaunieti gāja uz /adrese/ ielas pusi. Meitenei laikam bija gaiši mati, jaunietis bija gara auguma, garāks par viņu. Nepievērsa viņiem uzmanību, tāpēc neatceras. Tajā brīdī no veikala iznāca /pers. Z/ tāpēc gāja atpakaļ uz mašīnu, iekāpa tajā un aizbrauca tālāk, bet neatceras uz kuru pusi. (2.sējums, lietas lapa; 3-4.1apa; 119.lapa)

Izvērtējot visas apsūdzētā liecības, tiesa atzīst, ka /pers.B/ attieksme pret apsūdzību ir viņa izraudzītā aizstāvības taktika, kādu viņš realizē, nolūkā mazināt savu vainas pakāpi un attaisnot savu rīcību, katrā nopratināšanas reizē izvirzot savādāku notikumu gaitu, Savukārt cietušais un liecinieki /pers.I/un /pers.H/ savās liecībās, jau no pirmajiem paskaidrojumiem ir konsekventi. Tiesa piešķir ticamību iepriekš izklāstītajām cietušā un liecinieku liecībām. Tās loģiski papildina viena otru un augstāk izklāstītos pierādījumus lietā.

Lietā ir iesniegts poligrāfa atzinums, atbilstoši kuram ir atzīst, ka /pers.B/visticamāk nemelo teikdams, ka 2013.gada 4. augusta naktī viņš nav satvēris /pers. D/ un nav sitis viņam, visticamāk nemelo teikdams, ka nebija metis /pers.D/ piederošo velosipēdu pret asfaltu un nebija sitis /pers. I/.

Tiesas ieskatā, poligrāfa atzinums var tikt vērtēts kā pārliecinošs pierādījums lietā tikai apstākļos, ja tas nav klaji pretrunā ar lietā iegūtajiem pierādījumiem, kuri konkrētajā gadījumā ir tieši pretēji poligrāfa atzinumā norādītajam. Turklāt, atzinuma 10. lapā speciālists norādījis, ka atsevišķo pretrunu izpausmes dēļ, secinājumi var būt vērtējami vienīgi varbūtēju apgalvojumu formās. Tādejādi, tiesas ieskatā atzinums nesatur pārliecinošu apgalvojumu apsūdzētā teiktajam.

Tiesa atzīst, ka kriminālprocesā iegūtas pietiekošas ziņas par faktiem, kas izslēdz saprātīgas šaubas un apliecina, ka apsūdzētais /pers.B/izdarīja rupju sabiedriskā miera traucēšanu, kas izpaudās acīmredzamā necieņā pret sabiedrību un bezkaunībā, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas, traucējot cilvēku mieru (huligānismu), kas saistīts ar miesas bojājumu nodarīšanu cietušajam un mantas bojāšanu, tādēļ tiesa kvalificē apsūdzētā /pers.B/darbības pēc Krimināllikuma 231.panta otrās daļas.

Krimināllikuma 231.pantā ir paredzēta atbildība par rupju sabiedriskā miera traucēšanu. Būtiska ir sabiedriskā miera traucēšanas pakāpe - par kriminālī sodāmu huligānismu var atzīt tikai tādas personas darbības, kas ievērojamā mērā pārkāpj sabiedrisko mieru. Lemjot par noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju, jāizvērtē gan izdarītā objektīvās pazīmes, gan vainīgās personas nodoma saturs, kā arī izdarītās darbības, mērķi un motīvi. Noziedzīgais nodarījums ir pabeigts ar komentējamā panta pirmajā daļā minēto darbību veikšanu, jo tā sastāvs ir formāls. No subjektīvās puses huligānismu raksturo tiešs nodoms, jo vainīgais apzinās, ka rupji traucē sabiedrisko mieru un tādējādi pauž acīmredzamu necieņu pret sabiedrību, un vēlas to .

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts tiesu prakses apkopojumā „ Tiesu prakse huligānisma lietās" norādījis, ka ņemams vērā, ka huligānisma kā noziedzīga nodarījuma sastāvs ir formāls, proti, krimināltiesību ir saistīta nevis ar noziedzīgu seku iestāšanos, bet gan ar kaitīgās darbības izdarīšanu - rupju sabiedriskā miera traucēšanu, kas izpaužas acīmredzamā necieņā pret sabiedrību vai bezkaunībā, ignorējot vispārpieņemtās uzvedības normas un traucējot cilvēku mieru, iestāžu vai uzņēmumu (uzņēmējsabiedrību) vai organizāciju darbu. Jāņem vērā, ka huligānisms var būt izdarīts tikai ar tiešu nodomu - personai jāapzinās sava noziedzīgā darbība un tieši jāvēlas tā izdarīt. Tiešs nodoms konstatējams arī tajos gadījumos, kad, apzināti traucējot sabiedrisko mieru, personas psihiskā attieksme pret eventuālajām sekām un sabiedriskā miera traucēšanu ir vienaldzīga (piemēram, publiskā vietā pielietojot fizisku spēku pret citiem cilvēkiem). Mērķis rupji traucēt sabiedrisko mieru nav huligānisma obligāta pazīme. Izdarot ar tiešu nodomu huligānisko darbību, persona var gan vēlēties šā mērķa sasniegšanu, gan pieļaut to, gan vispār nepievērst tam uzmanību.

Apsūdzētā/pers. B/ rupja sabiedriskā miera traucēšana konkrētajā gadījumā izpaudās acīmredzamā necieņā un bezkaunībā pret cietušo /pers. D/, klaji demonstrējot savu fizisko spēku - izdarot sitienu ar dūri pa galvu, nodarot cietušajam miesas bojājumus, tīši metot cietušo pret asfalta segumu, pārkāpjot personas neaizskaramību, ierobežojot cietušā iespējas brīvi pārvietoties, nodarot kaitējumu cietušā īpašuma interesēm, vēršoties pret cietušo ar pazemojošiem izteicieniem, lietojot necenzētus vārdus, uz kuriem tiesas izmeklēšanā norādīja cietušais. Veids, kādā apsūdzētais /pers.B/skaidroja attiecības ar cietušo /pers. D/, 2013. gada 4. augustā ap 00.15, nav pieņemams sabiedrībā. Šādas apsūdzētā /pers.B/ agresīvās, nepieklājīgās darbības ir vērtējamas kā tādas, kas rupji (ievērojamā mērā) traucēja sabiedrisko mieru, apsūdzētais tīši aizskaroši vērsās pret citiem sabiedrības locekļiem, pārkāpjot cietušā neaizskaramību, ierobežojot cietušā iespējas brīvi pārvietoties, nodarot kaitējumu fiziskas personas īpašuma interesēm, nostādot citu cilvēku interesēm pretī savas personiskās intereses. Turklāt, apsūdzētā uzvedība bija nepieņemama un izraisīja notikuma liecinieku sašutumu par notikušo.

Cietušā un liecinieku /pers. H/ un /pers. I/ liecības ir konsekventas, sīki detalizētas, analoģiskas gan pirmstiesas izmeklēšanā, gan tiesas izmeklēšanā un savā starpā nesatur būtiskas pretrunas. Tiesas izmeklēšanā netika gūts apstiprinājums, ka pats cietušais /pers. D/ ar savu rīcību varēja izprovocēt /pers.B/ huligāniskās darbības.

Krimināllikuma 46. pants nosaka, ka sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz Krimināllikuma sevišķās daļas sankcija. Nosakot sodu ir jāņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturs, radītais kaitējums, kā arī vainīgā personība, viņa atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta 12. punktu, tiesa lietā par apsūdzētā /pers.B/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīst to, ka noziedzīgs nodarījums izdarīts alkohola ietekmē, atbildību mīkstinošus apstākļus lietā nesaskata.

Par apsūdzētā /pers.B/personību noskaidrots sekojošais:

No Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes raksturojuma izriet, ka virsseržants /pers.B/, dienestu Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes Valsts policijā uzsāka 2004.gada 1.septembrī kā Valsts policijas Policijas skolas kadets. No 2009.gada 1.septembra dienesta pienākumus pilda Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas jaunākā inspektora amatā.

Speciālā dienesta pakāpe "virsseržants" piešķirta 2012.gada 28.jūlijā ar Valsts policijas 2012.gada 27.jūlija pavēli Nr. 1500. /pers.B/ dienesta laikā uzdotos pienākumus, savas kompetences ietvaros pilda apzinīgi, precīzi, ar iniciatīvu. Attieksme pret dienesta pienākumiem nopietna. Pret vadību korekts un pieklājīgs, ievēro subordināciju. Pēc rakstura mērķtiecīgs, aktīvs, izpalīdzīgs un pārliecināts, akurāts. Sportisks, uztur savu fizisko formu, kas atbilst dienesta prasībām. Sadzīvē mierīgs, nosvērts, sabiedrisks un taisnīgs, ar labām komunikācijas prasmēm. Normatīvos aktus, kas reglamentē patruļdienesta darbu apgūst un atbilstoši savai kompetencei pielieto praktiskajā darbā. Regulāri apmeklē organizētos kursus zināšanu papildināšanai un kvalifikācijas paaugstināšanai sabiedriskās kārtības un satiksmes uzraudzības jomā. 2010.gadā, absolvējot Valsts policijas koledžu ir ieguvis 1.līmeņa profesionālo augstāko izglītību. Labi pārvalda krievu valodu un angļu valodu sarunvalodas līmenī. Par priekšzīmīgu dienesta pienākumu pildīšanu dienesta laikā saņēmis 4 pateicības, apmaksātu papildatvaļinājumu un 3 naudas prēmijas. Dienesta laikā nav disciplināri sodīts. (l. sējums, lietas 36 - 42.1apa)

Atbilstoši Krimināllikuma 35.panta 2. daļai soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, vainīgo personu sodīt par izdarīto noziegumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Krimināllikuma 231.panta otrās daļas sankcija paredz par huligānismu, ja to izdarījusi personu grupa vai ja tas saistīts ar miesas bojājumu nodarīšanu cietušajam vai ar mantas bojāšanu vai iznīcināšanu, vai ar pretošanos varas pārstāvim vai personai, kura vēršas pret sabiedriskās kārtības pārkāpšanu, vai ja tas izdarīts, lietojot ieročus, kā arī citus miesas bojājumu nodarīšanai izmantojamus priekšmetus, —soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem vai bez tās.

Tiesa, izvērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, ziņas par apsūdzētā personu, atzīst, ka apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu nosakāms piespiedu darbs, jo šāda soda noteikšana var sasniegt Krimināllikuma 35.pantā paredzēto soda mērķi,- aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Tiesa secina, ka nav mērķtiecīgi piemērot apsūdzētajam brīvības atņemšana sodu, jo tas neradīs pozitīvas pārmaiņas apsūdzētā personībā, turklāt noziedzīgā nodarījuma sekas nav bijušas tik smagas, agrāk apsūdzētais nav sodīts, raksturots pozitīvi. Apstāklis, ka apsūdzētais savu vainu neatzīst, nevar būt par iemeslu smagākā soda piemērošanai, jo tā ir apsūdzētā izraudzītā aizstāvības pozīcija un nedrīkst ietekmēt soda veida noteikšanu.

Cietušais/pers. D/ ir pieprasījis no vainīgā piedzīt morālā kaitējumu 711,44 euro(500,-Ls) apmērā, mantisko kaitējumu, kas izpaudās kā velosipēda bojāšana, 142,29 euro(100 Ls) apmērā, izdevumus, kas bija saistīti ar juridiskās palīdzības sniegšanu viņam kriminālprocesā,- 484 euro apmērā.

Likumdevējs tiesības prasīt kaitējuma atlīdzību un pienākumu atlīdzināt kaitējumu ietvēris Civillikuma 1635.pantā, nosakot, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra par sevi neatļauta darbība, dod tam, kam tā kaitējusi, tiesību prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot, un 1779.pantā, saskaņā ar kuru katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību ir nodarījis. Jautājums par kompensāciju par cietušajam radīto kaitējumu risināts KPL 350.pantā, kura pirmajā daļā noteikts, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, izmaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. Savukārt, saskaņā ar šā panta otrajā daļā noteikto, kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata

Kriminālprocesa likuma 353.pants reglamentē to personu loku, kurām tiesa var uzlikt kompensācijas samaksas pienākumu,- 1.daļas 1).punkts,- pilngadīgam apsūdzētajam, kas atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā. Apsūdzētais ir vainojams cietušajam nodarītajā morālajā kaitējumā, tas viņam jāatlīdzina.

Likuma 352.pantā noteikti kompensācijas apmēra kritēriji, tai skaitā 1.daļas 4).punktā morālā aizskāruma dziļums un publiskums.

Ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisku tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas.

Ja šā panta otrajā daļā minētā neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums cietušajam jāpierāda.

Apsūdzētais ir vainojams cietušajam radītajā mantiskajā un morālajā kaitējumā, tādēļ tam jāatlīdzina kaitējums.

Novērtējot noziedzīgā nodarījuma apstākļus, cietušās personību, tiesa atzīst, ka morālā kaitējuma atlīdzība nosakāma 711,44 euro apmērā. Lietas materiāli apstiprināja, ka cietušajam nodarīti miesas bojājumi, tas noticis publiskā vietā. Savukārt mantiskais kaitējums ir pierādīts ar lietā iegūtajiem pierādījumiem(kvīts par advokāta sniegto juridisko palīdzību, velosipēda apskates protokols un cietušā liecības daļā par nodarītā mantiskā kaitējuma apmēru.)

Lietiskie pierādījumi CD-R52x 306760LE0644 un tajā saglabātie dati. (2.sējums, lietas 32., 48., 124.lapa)atstājami krimināllietas materiālos.

Ievērojot Kriminālprocesa likuma 511.-515. pantus; 520.,527.,528 pantus

t i e s a

n o s p r i e d a:

/pers.B/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu Krimināllikuma 231. panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar piespiedu darbu uz 200 stundām.

Drošības līdzekļus /pers.B/ - dzīves vietas maiņas paziņošanu, noteiktas nodarbošanās aizliegumu, aizliegumu tuvoties noteiktai personai atcelt spriedumam stājoties likumīgā spēkā.

Piedzīt no /pers.B/ personas kods /personas kods/,/pers. D/, personas kods /personas kods/ labā:

mantiskā kaitējuma atlīdzību 626,29(seši simti divdesmit seši *euro* 29 *euro* centi)

morālā kaitējuma atlīdzību 711,44 euro (septiņi simti vienpadsmit *euro* 44 *euro* centi).

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma sagatavošanas dienas, - 2015.gada 25. jūnija, apelācijas kārtībā Zemgales Apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Tukuma rajona tiesā.

Tukuma rajona tiesas tiesnese R.Bruce